

XV

2005

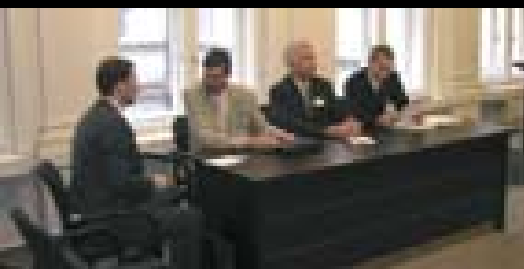
1

**Z Brna
na pomoc Africe**



UDÁLOSTI

na VUT v Brně



**Ústavní soud vrátil
studentům naději**



**Studentská konference
Co si počít s Boloňou?**



**Profesor Brauner
slavil sté narozeniny**

Zemřel Ing. Jaromír Pěňčík, kvestor VUT v Brně

Dne 15. prosince 2004 podlehl v boji se zákeřnou nemocí ve věku 57 let kvestor Vysokého učení technického v Brně Ing. Jaromír Pěňčík.

„Dovolte, abych se alespoň krátce pokusil vykreslit obraz pana kvestora tak, jak jsem ho poznal v průběhu jeho působení jako významného člena vedení VUT od počátku roku 2000, kdy začalo i moje rektorské funkční období.

Pan kvestor měl dvě velké lásky. Tou první byla jeho rodina, ke které měl krásný, niterný vztah. Víím, jak vám nejbližším bude chybět, a vyjadřuji vám hlubokou účast.

Tou druhou láskou byla naše alma mater, se kterou byl pan kvestor spjat několika pouty. V roce 1985 úspěšně ukončil s výborným prospěchem studium Fakulty stavební v oboru Vodní stavby a vodní hospodářství, a to náročnou formou studia při zaměstnání, kdy působil v podniku Ingstav Brno. Cílevědomou prací se zde prosadil z počátečního místa programátora až na post asistenta ředitele podniku, zodpovědného za organizaci a řízení a automatické systémy řízení. Na naši školu poprvé nastoupil jako kvestor v roce 1991 na základě úspěšného výběrového řízení. V roce 1993 odchází z VUT po předchozí dohodě s cílem získat nové zkušenosti v podnikatelské sféře.

V roce 1997 se vrací a působí nejprve jako asistent rektora, poté kancléř a následně od roku 2000 opět jako kvestor. Celým svým srdcem i nasazením se věnoval rozvoji VUT v období, kdy dochází k jeho růstu ve všech oblastech. To si vyžadovalo rovněž patřičné organizační změny, ke kterým značnou měrou přispěl. Velice jsem si vážil jeho profesionality v oblasti ekonomické a řídicí, ale i znalostí z informatiky a výpočetní techniky, bez kterých není možný rozvoj žádné moderní instituce. Na naší škole mu přímo podléhalo Centrum výpočetních a informačních služeb a na celonárodní úrovni působil jako člen Dozorčí rady CESNETu.

Jaromír byl člověk velice pracovitý, cílevědomý, spravedlivý, člověk velkého rozhledu, byl velkorysý a moudrý. Zastával princip konsensu a svým klidným a vstřícným jednáním přispíval k vytváření dobrých vztahů mezi součástmi naší školy i mezi jednotlivci. Bylo příjemné a inspirativní se s ním setkávat a spolupracovat.

Pan kvestor odešel, odešel v plném tvůrčím životním období. S houževnatostí vlastní výkonnému sportovci bojoval se zákeřnou chorobou až do posledních chvil. Zanechal tu dílo a odkaz hmotné i duchovní povahy, v obou případech odkaz trvalých hodnot. Velice se zasloužil o dokončení opravy historických budov VUT na Veveří ulici, o výstavbu Integrovaného objektu v kampusu Pod Palackého vrchem, stavbu Technologického inkubátoru i o přípravu a zahájení rekonstrukce a dostavby budov Fakulty informačních technologií na ulici Božetěchova, a to nehovořím o dalších menších stavbách. Všechna tato díla nesou pečeť jeho zkušenosti i nadčasového moderního koncepčního myšlení a budou sloužit dlouhá desetiletí vznešenému cíli – vzdělávání a výchově mladé generace, našich nástupců. Jaromírov lidský odkaz pak bude trvale žít v našich myslích a v našich srdcích.

Milý Jaromíre, chci Ti upřímně poděkovat za vše, čím jsi přispěl k rozvoji Vysokého učení technického v Brně a v širším kontextu i českého vysokého školství. Rád budu vzpomínat na četné diskuse, které jsme vedli, a jejich přátelskou atmosféru. Budeš mi a celé naší škole velmi chybět.“

Ze smuteční řeči prof. RNDr. Ing. Jana Vrbky, DrSc.,
rektora Vysokého učení technického v Brně



Pan Ing. Jaromír Pěňčík byl významnou a uznávanou osobností českého vysokého školství. Svou účast rektorovi i rodině projevila také ministryně školství, mládeže a tělovýchovy.

„ ... s hlubokým zármutkem jsem přijala zprávu o úmrtí pana Ing. Jaromíra Pěňčíka, kvestora Vysokého učení technického v Brně. Já osobně i všichni pracovníci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kteří jsme měli příležitost s panem Ing. Jaromírem Pěňčíkem za léta výkonu jeho funkce spolupracovat a osobně ho poznat, pociťujeme v těchto chvílích smutek nad velkou ztrátou. Vaše univerzita a v širším měřítku celé naše vysoké školství přicházejí v jeho osobě o vysoce kvalifikovaného odborníka, mimořádně talentovaného manažera a vzácného člověka. Výrazný osobní podíl pana Ing. Jaromíra Pěňčíka na rozvoji českého a moravského vysokého školství nebude zapomenut ...“

Z dopisu ministryně školství, mládeže a tělovýchovy
JUDr. Petry Buzkové.

Obsah



- 5..... NECHTĚNÉ VYZNÁNÍ – TECHNIKA A JÁ**
- 6..... ÚSTAVNÍ SOUD VRÁTIL BÝVALÝM STUDENTŮM VUT V BRNĚ NADĚJI**
- 8..... VÝZKUMNÉ ZÁMĚRY VE DRUHÉ GENERACI**
- 11.... Z BRNA NA POMOC AFRICE NA PALUBĚ LETADLA ZLÍN**
- 14.... PAN PROFESOR JIŘÍ BRAUNER OSLAVIL STÉ NAROZENINY**
- 15.... CO SI POČÍT S BOLOŇOU?**
- 17.... EXPERIMENTÁLNÍ RODINNÝ DŮM
S HYBRIDNÍM VĚTRACÍM SYSTÉMEM**
- 20.... PRVNÍ ROČNÍK DOPLŇUJÍCÍHO STUDIA
PRO PEDAGOGY VUT V BRNĚ UKONČEN**
- 21.... CENA BOHUSLAVA FUCHSE 2004**
- 22.... ÚHLY POHLEDŮ**
- 23.... INFORMACE**
- 28.... VZPOMÍNKA K NEDOŽITÝM OSMDESÁTINÁM**
- 29.... VYHLÁŠENÍ NEJLEPŠÍCH SPORTOVců**
- 30.... NOVÉ UČEBNÍ TEXTY A PUBLIKACE**

Vydává: Vysoké učení technické v Brně, nakladatelství VUTIUM. Šéfredaktorka: PhDr. Jitka Vanýšková, tel.: 541 145 503, e-mail: vanysko@ro.vutbr.cz; vydání připravil: Mgr. Igor Maukš, tel.: 541 145 345, e-mail: mauks@ro.vutbr.cz.

Redakční kruh: Doc. RNDr. Petr Dub, CSc., Prof. Ing. Jiří Kazelle, CSc. (prorektor), PhDr. Alena Mizerová (ředitelka nakladatelství VUTIUM), Doc. Ing. Eva Münsterová, CSc. (FSI VUT), PhDr. Jitka Vanýšková (šéfredaktorka).

Grafický návrh: David Tieku. Sazba: Studio Arx, s. r. o. Adresa redakce: VUT v Brně, Antonínská 1, 601 90 Brno, fax 541 145 348, <http://www.vutbr.cz>. Tisk: Graphical, s. r. o., Brno.

Nechtěné vyznání – technika a já

Autorem prvního letošního editoriału je JUDr. Vojen Güttler, soudce Ústavního soudu ČR. JUDr. Vojen Güttler po listopadu 1989 obnovoval Klub angažovaných nestraníků a byl prvním předsedou jeho přípravného výboru. Roku 1990 začal pracovat jako ředitel rehabilitačního odboru Ministerstva spravedlnosti a později jako politicko-právní poradce předsedkyně České národní rady. V lednu 1992 ho prezident Václav Havel jmenoval soudcem Ústavního soudu ČSFR a v červenci 1993 byl jmenován soudcem Ústavního soudu ČR.



Dostal jsem za úkol napsat zamyšlení na téma: Technika a já, což prý mohu pojmut velmi individuálně. Tak to tedy zkusím.

Mám problematickou predispozici. Jsem totiž odchovancem čistého osmiletého gymnázia, což reprezentovalo šest let latiny, Caesarem, Ciceronem a Vergiliem počínaje a Ovidiem a Catullem konče. (Byla to tedy docela dobrá společnost.) Touto jednostranností byl – do určité míry – determinován i můj vztah k technice, nemyslím prakticky, nýbrž filozoficky. V té době byl v podstatě záporný. Hájil jsem totiž názor, že každý ve společnosti obtoží, byť nebude schopen vysvětlit principy telefonu či rozhlasových vln, leč že se zcela znemožní, jestliže neví, co je daktylský hexametr, jaké byly hlavní postavy americké revoluce či kdo patřil mezi významné evropské byronisty. V té době mně bylo něco mezi 18 a 24 lety.

Postupem času jsem trochu zmoudřel a usoudil jsem, že technika má něco do sebe ne pouze z důvodů praktických. Poznával jsem, že matematika má velmi blízko k logice, že chemie je věda nikoli jen suchá, nýbrž i živá a zajímavá a že Leonardo a ostatní staří polyhistori asi dobře věděli, proč se zabývali nejen literaturou, malířstvím a sochařstvím, nýbrž i stavitelstvím, matematikou a fyzikou. Jejich rozpětí jsem jim záviděl a mrzí mě, že již dávno vymřeli.

Počítačová revoluce posledních dvaceti (?) let mě trochu zaskočila. Lidé její generace žijí rychle a vyznávají do značné míry jiné hodnoty než jejich otcové a dědové. Někdy to znamená „bohužel“, někdy „bohudík“. Vžil se obrat „je in“, „není in“. Nechci být sebestředný, ale trochu mě to irituje. Být „in“ může znamenat jít s módou, krýt se davem, ztrácet individualitu. Etiamsi omnes ego non, říká latiník. Jinými slovy to opakuje Misanthrop, který chce být „lišen od ostatních“. Nejsem stoupencem této myšlenky, určitě ne za každou cenu. Je-li někdo individualitou a chce-li být individualitou, neznamená to ještě, že nemá dobrý poměr k lidem. Obojí je slučitelné. To přesvědčivě dokázal svým životem a dílem literárním i státnickým Tomáš Garrigue Masaryk.

To jsem krásně utekl od techniky a od počítačů. Vracím se k nim zpět. Někdy se hovoří o tzv. počítačové gramotnosti či ngramotnosti. Stojíme prostě před novou životní kvalitou. Je otázka, zda to znamená i totální změnu v nazírání na uznávané hodnoty člověka a lidstva vůbec.

Pevně doufám, že nikoli. Ani současný rozvoj techniky (mobil, internet, DVD) nemůže nikdy nahradit krásu lidského slova, ať již proneseného ústně či oděného do formy písemné. Rétorika je i dnes nezastupitelným fenoménem v politice, pedagogice a přirozeně i v lásce. Stále existuje Cyrano z Bergeracu a stále bývá vyslyšen. Literatura, psaný lidský projev, však bohužel ustupuje do pozadí; „sto a tisíc dopisů Victoru Hugovi“ sice již opravdu od nikoho očekávat nemůžeme, ale zdá se, že dnes je již málokdo schopen a ochoten napsat i jen prosté, čtivé, lyrické, a ne toliko informativní psaní. Existuje ještě vůbec milostná korespondence? Jak vypadá v roce 2005? Má vůbec naději v konkurenci s tím půvabným, tak krásně česky znějícím slovem esemes?

Proboha, kam až jsem se dostal od svého domácího úkolu na téma „Technika a já“? Jestliže nyní čtu, co jsem zatím napsal, budí to dojem, že žiji v 19. století a že považuji moderní techniku za největší zločin proti přírodě a lidstvu. To si však opravdu nemyslím. Chápu technický pokrok jako vítaný prostředek, který má – obecně vzato – usnadnit lidem život. Pokud se však stává či stane nikoli prostředkem, nýbrž účelem, pak život ovládne a zdeformuje. To věděl již Karel Čapek. Role se obrátí, technika bude subjektem, tedy – zákonitě – pánem nad námi. To nelze dopustit. Proto je třeba dbát na vyváženost hodnot, jež nás obklopují, které vytvořili lidé dávno před námi a jež znamenají krásu. Tu ovšem každý může vidět v něčem jiném, někdo z nás i v kouzlu technického pokroku. Ostatně, lze vůbec srovnávat nesrovnatelné a uvažovat o tom, zda je krásnější Chudý kraj Maxe Švabinského, zvukomalebná poezie Vrchlického a Nezvala nebo nejnovější model sportovního automobilu s vrcholně přitažlivým designem s ladnými křivkami? To vše má či může mít nezastupitelné místo v lidském životě. Takové hodnoty, ať již patří do oblasti humanitní, přírodovědné či úzce technické, bychom měli pojímat s přístupem spravedlivým, laskavým, pokud možno ne toliko z hlediska našeho vlastního subjektu, tedy – řečeno slovy Tacitových – sine ira et studio.

Prosím, paní šéfredaktorko, raději se příště neptejte na to, co si myslím o technice. Prozradil jsem toho strašně moc.

JUDr. Vojen Güttler

Ústavní soud vrátil bývalým studentům VUT v Brně naději

Tři bývalí studenti Fakulty architektury VUT v Brně, Zdeněk Hirnšal, Martin Laštovička a Jiří Slezák, kteří v listopadu 1989 stáli v čele studentského revolučního dění na této fakultě a kteří již čtrnáctým rokem musí své tehdejší postoje obhajovat před českými soudy nejruznějších instancí, dostali od Ústavního soudu zřejmě nejkrásnější vánoční dárek: ústavní soudci 8. prosince 2004 totiž ve svém nálezu uvedli, že předchozí soudy, které v kauze studentů rozhodovaly, nebyly spravedlivé. Podle názoru ústavních soudců při jejich rozhodování „došlo k porušení základního práva stěžovatelů na soudní ochranu a na spravedlivý proces“.



Studenti se soudí se svým bývalým pedagogem a předsedou organizace komunistů Janem Snášelem. Ten patřil mezi pedagogy, kterým studenti po revoluci vyjádřili nedůvěru a odmítli chodit na jejich přednášky. Jediný Snášel je však zažaloval a požadoval omluvu. Zpočátku soudy žalobu zamítly, jak však časový odstup od listopadové revoluce narůstal, začal se jejich postoj měnit a soudy začaly rozhodovat naopak ve prospěch Snášela. O tom, že se studenti musí omluvit, rozhodl Městský soud v Brně opět v červnu 2004.

I když Ústavní soud nerozhodoval ve věci samé, tedy o Snášelově žalobě, ale pouze o záležitosti procesní (skutečnosti, že soudy nepřipustily za vedlejšího účastníka řízení VUT v Brně), má jeho verdikt velký význam. Umožňuje totiž, aby se na stranu studentů připojilo VUT jako vedlejší účastník sporu, a studenti tak již nepovedou svou při osamocení. Navíc pokud Ústavní soud řekl, že usneseními obecných soudů bylo porušeno právo studentů na spravedlivý proces, bude nutné celé řízení znovu opakovat za účasti VUT.

Velkou naději na příznivý obrat v dosavadním vývoji kauzy přináší studentům i odůvodnění nálezu. Ústavní soudci v něm zdůraznili, že „sám parlament považoval za nutné právně charakterizovat povahu minulého totalitního režimu, kterým bylo ovládáno i prostředí univerzit, jež bylo třeba – za aktivní účasti studentů a nového vedení vysokých škol – zásadně a urychleně změnit“. Principy zákona o protiprávnosti komunistického

režimu a odporu proti němu podle soudců „prozařují do všech právních sporů týkajících se vyrovnávání s komunistickou minulostí, tedy i do této konkrétní souzené věci“. Ústavní soud ve své argumentaci vycházel navíc z toho, že studenti nevystupovali jako soukromé osoby, ale jako mluvčí celé studentské obce, což dosud protistrana popírala.

Nález Ústavního soudu včetně jeho odůvodnění má pro dlouhá léta se vlekoucí kauzu bývalých studentů VUT v Brně natolik zásadní význam, že jsme se ho rozhodli v našem časopisu ve zkráceném výběru uveřejnit.

Výběr z nálezu Ústavního soudu:

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 27. 8. 2003 a Městského soudu v Brně ze dne 4. 7. 2003 došlo k porušení základního práva stěžovatelů na soudní ochranu a na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Obě usnesení s e z r u š u j í.

Z odůvodnění nálezu:

ÚS je si vědom toho, že v této věci jde o otázku, zda nepřipuštění VUT do řízení jako vedlejšího účastníka na straně žalovaných bylo porušením základních práv a svobod stěžovatelů. Ti byli studenty VUT v době, kdy vznikl text Vyjádření nedůvěry, který stěžovatelé podepsali. Přitom je zřejmé, že právní zájem VUT a právní zájmy jejich bývalých studentů jsou v tomto případě natolik spjaté a propojeny, že uvedenou otázku, tj. zda došlo k porušení základních práv a svobod stěžovatelů, nelze dosti dobře oddělit od posouzení toho, zda má VUT v dané věci právní zájem na výsledku řízení či nikoli.

ÚS zastává názor, že obecné soudy zvolily příliš restriktivní výklad a že nepřiměřeně formálně vyložily pojem „právní zájem na výsledku řízení“. Hlavním účelem a smyslem vedlejšího účastnictví je pomoc ve sporu jednomu z účastníků řízení. Smyslem tohoto institutu je tedy posílit postavení toho účastníka, na jehož straně vedlejší účastník vystupuje, samozřejmě za předpokladu, že vedlejší účastník má právní zájem na výsledku sporu.

Při posuzování ústavní stížnosti je třeba vyjít z čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR, podle něhož je ČR svrchovaný, jednotný a demokra-



tický právní stát založený na účtě k právům a svobodám člověka a občana. Tato základní práva a svobody jsou konkretizovány zejména v Listině základních práv a svobod (dále jen „Listina“). K posuzované věci se pak přímo vztahuje čl. 15 Listiny, který zaručuje svobodu myšlení, vědeckého bádání a umělecké tvorby a zejména pak čl. 17, garantující základní politická práva – svobodu projevu, právo vyjadřovat své názory, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace. Pro oblast vysokoškolského vzdělávání realizuje tyto základní ústavní principy zákon o vysokých školách č. 111/1998 Sb. Tímto zákonem je dáno specifické postavení vysokých škol v našem státě jako nejvyššího článku vzdělávací soustavy. Vzhledem k takto právně zakotvenému postavení, organizaci a činnosti vysokých škol lze souhlasit s názorem, že zákon o vysokých školách přímo zakotvuje úzké propojení vzájemných vztahů mezi studenty a učiteli vysoké školy, které je dáno jednak uspořádáním vnitřní samosprávy školy, jednak i působením vysoké školy navenek.

Podle názoru ÚS právní zájem VUT na výsledku sporu o ochranu osobnosti lze spatřovat v zájmu této vysoké školy na permanentním hájení akademických práv a svobod a na ochraně politických práv studentů. Jinými slovy, vysoké škole nelze odepřít možnost podílet se na ochraně politických práv a svobod studentů podle Listiny a spolupůsobit jako garant toho, že studenti nebudou šikanováni ani jinak postihováni za své názory vyslovené na akademické půdě, a to jak v zájmu ochrany těchto jejich práv, tak i v zájmu dobré pověsti VUT. Není významné, že se dnes jedná o bývalé studenty, protože podstata sporu se odvíjí od události v roce 1989/1990, kdy na VUT studovali. Je třeba uvážit, že tehdy nevystupovali jako soukromé osoby svým jménem, ale že dokument Vyjádření nedůvěry podepsali za studenty-členy akademické obce VUT jako jejich mluvčí, tedy prezentovali stanovisko studentské obce v postupně se rozvíjejícím demokratickém procesu po listopadu 1989.

ÚS se proto neztotožňuje s názorem obecných soudů, že spojitost mezi stěžovateli a vedlejším účastníkem (VUT) je natolik volná, že nezakládá existenci jakéhokoliv konkrétního hmotněprávního zájmu VUT na vítězství stěžovatelů ve sporu. ÚS rovněž nesouhlasí se závěrem odvolacího soudu, podle kterého „pokud ustanovení OSŘ hovoří o právním zájmu na výsledku sporu, nestačí pouze zájem morální, nestačí ani např.

pouhý zájem majetkový, ale musí jít o existující právní zájem třetí osoby na výsledku sporu s přímým dopadem do hmotného práva“. Při posuzování otázky právního zájmu vedlejších účastníků na výsledku řízení nelze totiž akcentovat pouze úzké hledisko hmotněprávní. Právní zájem je nutno posuzovat rovněž z širšího hlediska přirozenoprávního, resp. hodnotového a ve všech souvislostech případu. V konkrétní věci se jedná o spor na ochranu osobnosti. Sporům tohoto typu bývá nezdídka vlastní jejich morální dimenze, často přecházející do roviny práva, od které nelze abstrahovat. Z tohoto širšího hlediska je třeba v předmětné věci hodnotit i zájem VUT na ochraně základních práv studentů vyplývajících z Ústavy, Listiny i z akademických práv a svobod zakotvených v zákoně o vysokých školách. Restriktivní výklad OSŘ není na místě, a to zejména s ohledem na postavení vysoké školy v moderní společnosti a na poslání, které má za úkol plnit.

Pro úplnost lze dodat, že bez povšimnutí nemůže zůstat ani skutečnost, že sám Parlament považoval za nutné právně charakterizovat povahu minulého totalitního systému, kterým bylo ovládáno i prostředí univerzit, jež bylo třeba – za aktivní účasti studentů a nového vedení vysokých škol – zásadně a urychleně změnit. Podle názoru ÚS je tedy v daném případě nutno rovněž připomenout zákon č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu, jehož ústavnost potvrdil i ÚS ve svém historicky prvním nálezu ze dne 21. 12. 1993. ÚS je i nadále přesvědčen, že závěry obsažené v tomto nálezu v principu prozařují do všech právních sporů týkajících se vyrovnávání s komunistickou minulostí, tedy i do této konkrétní souzené věci.

ÚS si je vědom jisté specifičnosti daného případu. Vzhledem k uvedeným skutečnostem však usoudil, že napadená rozhodnutí soudů byla vydána v důsledku nepřiměřeně restriktivního a formalistického výkladu OSŘ. To ve svém důsledku vedlo k porušení základního práva stěžovatelů na soudní ochranu a na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Proto ÚS ústavní stížnosti vyhověl a napadená rozhodnutí zrušil.

Připravil Igor Maukš

Výzkumné záměry ve druhé generaci

Není sporu o tom, že úroveň vědy je jedním z určujících faktorů pro budoucnost národa a to nejen po stránce ekonomické. Stejně tak není pochyb o tom, že česká věda je dlouhodobě podfinancována. O to větší pozornost vzbudily výsledky hodnocení návrhů na výzkumné záměry (VZ), které MŠMT ČR zveřejnilo dne 13. 12. 2004. Datum symbolicky nešťastné bylo vzápětí na půdě Rady vysokých škol přirovnáno k 11. září 2002. Jako pamětník konstrukce první generace VZ z roku 1998 (návrhy, 1999 (zahájení) a emeritní rektor VUT v Brně bych rád vyjádřil svůj názor na důsledky, které – pokud nedojde ke změnám zveřejněných výsledků – bude nové uspořádání mít nejen pro vědeckou činnost, ale pro celý život na VUT v Brně.

Trochu historie na úvod

VZ jsou výsledkem snahy řady rozumných lidí o posílení vědy a výzkumu na českých vysokých školách. Vznikaly v době, kdy více než 95 % státní dotace přitékalo na VŠ na výukovou činnost. Prostředky na výzkum se získávaly grantovým způsobem z různých zdrojů i mimo resort MŠMT. Od začátku se vědělo, že hlavním problémem bude formulace cílů a účelu VZ a následně rozdělení peněz na jednotlivé školy. Šlo o peníze daňových poplatníků, nad jejichž smysluplným využitím proto musí bdít vláda – tedy Rada pro výzkum a vývoj a MŠMT. Zvažovaly se dvě možnosti:

- Najít osobu, instituci či jiný subjekt, který určí, jaké vědní obory jsou pro tuto zemi prioritní, a je proto v zájmu státu na jejich řešení přidělit prostředky. O tyto částky by se pak mohly ucházet různé instituce (skupiny lidí z vysokých škol, AV ČR, soukromých ústavů apod.). Zjistilo se, že to je nereálné, protože požadovaný subjekt se nenašel.
- Zhodnotit výzkumný potenciál jednotlivých škol, podle toho zhruba rozdělit předpokládanou sumu (tehdy cca 800 mil. Kč), vyzvat školy, aby předložily projekty s finančními nároky v předpokládané výši, návrhy nechat oponovat a po případné korekci zahájit řešení na předpokládanou dobu 5 let.

Byl přijat druhý postup, přičemž za základ hodnocení se vzal objem finančních prostředků, které škola v uplynulých čtyřech letech (1994–1998) dokázala získat ve veřejných (grantových) soutěžích. VUT tehdy dopadlo poměrně dobře, umístilo se na čtvrtém místě; za UK, ČVUT a VŠCHT. Svými výsledky se o to zasloužily zejména dvě fakulty: strojní a elektrotechniky a informatiky. Považuji za jeden z úspěchů tehdejšího vedení (zejména děkanů a prorektora pro vědu), že se podařilo přesvědčit příslušné orgány (počínaje Vědeckou radou VUT a AS VUT) o potřebě rozdělit získané finance i mezi ostatní fakulty tak, aby ty návrhy VZ, které slibovaly dobré výsledky, mohly být alespoň chudě financovány. To se týkalo zejména „mladých fakult“, chemické a podnikatelské. Celkem bylo tehdy v Česku zahájeno řešení cca 125 VZ, z toho na VUT 22.

V zájmu spravedlnosti konstatujeme, že tento postup do jisté míry zvýhodňoval technicky zaměřené školy, neboť grantových

soutěží z této oblasti bylo daleko více než z jiných oborů (např. filozofie nebo sociálních věd).

Tento stav byl v podstatě zakonzervován až do minulého roku, neboť oponentury a hodnocení sice probíhaly, ale až na malé výjimky VZ nezanikaly a nových vzniklo jen nemnoho. Celkový objem peněz na VZ rok od roku pomalu rostl, ale nijak výrazně (v r. 2004 cca 1,4 mld. Kč). VUT mělo na začátku 22 VZ, během pěti let dva zanikly (nebo se sloučily s jinými), dva byly převedeny na novou UTB ve Zlíně a dva nové vznikly, takže konečný stav na konci r. 2004 byl 20 VZ, na které na VUT přicházela dotace cca 130 mil. Kč.

Po řadě debat a sporů byl hlavní smysl VZ definován jako „prostředek k tvorbě infrastruktury pro úspěšné řešení problémů uvedených jako cíle VZ“. Přirovnání k podhoubí, ze kterého budou jako plodnice vyrůstat granty, specifické projekty, originální řešení, nové technologie apod., celkem odpovídalo pravdě. Prostředky VZ byly vítaným přilepšením mizerných platů vysokoškolských pracovníků, možností pořídit trochu slušné vybavení ústavů a dělat i něco jiného než denně 6–8 hodin učit – totiž vědecky bádát. Výsledkem byl většinou docela kvalitní výzkum. Průměrné prostředky na jeden VZ na VUT se pohybovaly na úrovni 2–3 mil. Kč, průměrné odměny cca 25 tis. Kč na pracovníka za rok. Podrobnosti jsou – jako vše – „na síti“.

Druhá generace VZ

Podmínky pro podávání žádostí o VZ na léta 2005–2011 jsou dosud na webových stránkách MŠMT. Podstatné rozdíly, které byly od začátku zřejmé:

- Budou financovány pouze „velké VZ“, s financemi nad cca 12–15 mil. Kč.
- Pracovníci na VZ se musí účastnit řešení nejméně 50 % své kapacity.

Bylo tedy jasné, že není reálné udržet stávající počet VZ. Navíc se dalo čekat, že netechnické školy udělají vše pro to, aby se neopakovala situace z minulého kola. Co nebylo jasné až do samého konce, bylo to nejdůležitější: systém srovnání různých nasazených úrovní jednotlivých oponentů, váhy oponentních posudků vůči názoru hodnotitelských komisí a zejména systém



přidělení peněz do různých kategorií. Jak to dopadlo, už víme. Na hlavní systémové chyby hodnocení stručně a jasně upozornili čtyři vynikající vědci z AV ČR v článku „Konec vědy v Česku“ (MF Dnes, 7. 1. 05).

Klasifikační systémy (byť automatizované) patří do mého oboru, a proto si dovoluji několik poznámek:

- řešitel, tj. autor záměru, měl povinnost jmenovat 10 odborníků, z nichž MŠMT určilo oponenty. Netroufám si nikoho obviňovat, či snad jen podezřívát z činností, které by se daly nazvat „doporučením oponentům, jak posudek napsat“. Jen si dovoluji upozornit, že kontaktovat deset přátel (zejména byla-li většina z nich z blízké ciziny typu Slovensko, Polsko či Maďarsko) je mnohem jednodušší než publikovat potřebný počet článků v patřičně impaktovaných světových časopisech. Přitom výsledný efekt je v situaci, kdy posudky oponentů hrály naprosto klíčovou roli (viz později zveřejněná pravidla na web stránce MŠMT) nesrovnatelný;
- není žádným tajemstvím, že více než 60 % oponentů dalo na požadovaných osm otázek nejvyšší možné hodnocení, tedy A (jsem na ty záměry, jejichž výsledky mají podle toho být na úrovni „světového trendu“, opravdu zvědav). Uplatňovat na takto získané databáze metody typu shlukové analýzy apod. (viz opět web MŠMT) je přinejmenším naivní a svědčí o nekompetenci autorů;
- v této chvíli nevíme nic o tom, jak byla porovnána hodnocení šesti mezioborových komisí. Spekulovat lze o ledasčem, ale jedno je jisté: při dané struktuře zde byla možnost vhodnou kombinací faktorů zařadit kterýkoliv projekt do kterékoliv kategorie A, B, C, D. Znovu opakuji: jsem dalek jakéhokoliv obviňování, pouze konstatuji, že zde tato možnost byla, a pokud nebudou zveřejněna konkrétní bodová hodnocení (při zachování anonymity oponentů), lze se domnívat cokoliv;
- poslední krok, totiž rozhodnutí o financování (100 % pro kategorii A, 90 % pro B, 0 pro C i D), učiněné v rozporu s doporučením hodnotitelských komisí, je svou ostrou nelinearitou v příkrém rozporu se strukturou výsledných bodových hodnot. O příslušnosti ke kategorii B nebo C tak mohl rozhodnout jediný bod, což při stupnici 0–500 bodů je hluboce pod rozlišovací schopností a věrohodností celého systému.

Důsledky z hlediska VUT v Brně

Z podaných 18 návrhů VUT uspělo osm. Předpokládaný objem přidělených prostředků pro VUT přitom vzroste na cca 160 mil. Kč ročně. Pokud to někomu připomene současný stav naší společnosti, ve které postupně mizí střední třída a dominuje polarizace na super bohaté a velmi chudé, soudím, že nejde o podobnost čistě náhodnou. Výsledky hodnocení nejsou konzistentní s tím, jak probíhala prezentace návrhů VZ při projednávání ve Vědecké radě VUT. Netroufám si prohlásit, že nebyli vybráni ti nejlepší, ale vyjádření některých pánů děkanů o situaci na jejich fakultách se této charakteristice dosti přibližuje.

Jinými slovy, pokud přijmeme výsledky tohoto hodnocení a neuděláme nic pro záchranu ostatních návrhů (lépe řečeno záchranu týmů, z nichž některé již úspěšně pracovaly), dáme najevo, že souhlasíme s „nekompetentním a arogantním“ rozhodnutím (cituji z článku „Konec výzkumu v Česku“), které vnucuje renomované univerzitě, jakou VUT v Brně bezesporu je, jakým směrem se má ubírat její výzkum. V každém případě bychom proto měli trvat na zveřejnění všech kritérií a důvodů, které k těmto výsledkům vedly. Při zachování anonymity oponentů.

Domnívám se, že by bylo chybou nechat zaniknout ty výzkumné skupiny, které byly v minulém období úspěšné a mají perspektivní plány. Vedení školy i fakult zde má velkou odpovědnost, neboť se rozhoduje o klíčové otázce: totiž o oborovém zaměření fakult i celé školy v příštích pěti až sedmi letech. Nikdo snad nepochybuje o tom, že zaměření výzkumu zásadně ovlivňuje i kvalitu výuky.

Pokud by přes všechnu snahu rozumných kolegů nedošlo ke změně učiněného rozhodnutí, dovoluji si připomenout princip solidarity, který vedl v r. 1999 ke vzniku VZ, z nichž většina svými výsledky prokázala správnost tehdejšího rozhodnutí. V dnešních podmínkách to bude možná ještě těžší než tehdy. Doufám však, že vedení VUT a zejména AS VUT projeví dostatek moudrosti, rozvahy a schopnosti řešit vskutku krizové situace.

Prof. Petr Vavřín,
emeritní rektor VUT v Brně



Výzkumné záměry podané VUT v Brně

Do veřejné soutěže ministerstva školství o přiznání institucionálních prostředků na výzkumné záměry v letech 2005–2011 podalo VUT v Brně 18 návrhů, MŠMT přiznalo finanční podporu osmi z nich, které zařadilo do kategorie A (financování 100 %) a B (financování 90 %). Zbýlých deset návrhů bylo zařazeno do kategorií C a D s nulovou finanční podporou. VUT v Brně tak dosáhlo u svých návrhů VZ úspěšnosti 44,5 %. V letošním roce pro vybrané VZ bude na VUT k dispozici cca 160 mil. Kč (v loňském roce to bylo 120 mil. Kč). V podílu na celkové výši institucionální podpory výzkumných záměrů pro rok 2005 obsadilo VUT v Brně mezi českými vysokými školami šesté místo.

Dotované výzkumné záměry

Kategorie A:

0021630502

Ekologicky a energeticky řízené soustavy zpracování odpadů a biomasy

Řešitel: prof. Ing. Petr Stehlík, CSc., FSI

0021630511

Progresivní stavební materiály s využitím druhotných surovin a jejich vliv na životnost konstrukcí

Řešitel: prof. Ing. Rostislav Drochytka, CSc., FAST

Kategorie B:

0021630501

Multifunkční homogenní a heterogenní materiály na bázi syntetických polymerů a biopolymerů

Řešitel: prof. RNDr. Josef Jančář, CSc., Fakulta chemická

0021630503

Nové trendy v mikroelektronických systémech a technologiích

Řešitel: prof. Ing. Radimír Vrba, CSc., FEKT

0021630508

Nanomateriály a nanostruktury

Řešitel: prof. RNDr. Jaroslav Cihlář, CSc., FSI

0021630513

Elektronické komunikační systémy a technologie nových generací (ELKOM)

Řešitel: prof. Ing. Jiří Svačina, CSc., FEKT

0021630516

Zdroje, akumulace a optimalizace využití energie v podmínkách trvale udržitelného rozvoje

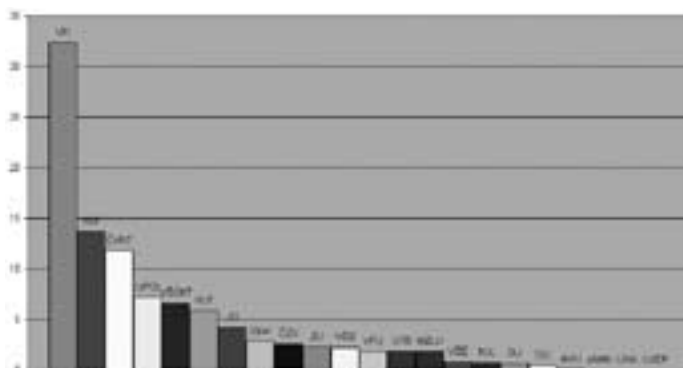
Řešitel: prof. Ing. Jiří Kazelle, CSc., FEKT

0021630518

Simulační modelování mechatronických soustav

Řešitel: doc. RNDr. Ing. Tomáš Březina, CSc., FSI

Podíl jednotlivých VŠ na instituc. podpoře v r. 2005 v %:



SUMMARY:

There is no doubt that the achievements in science and research are among the key factors determining the nation's future – not merely the economic one. It is also a well known fact that the Czech research has been chronically underfunded. The more astonishing are the results of an assessment of research projects, published by the Ministry of Education on 13th December 2004. As someone who was at the birth of the first generation of research projects and in my capacity of rector emeritus, I would like to voice my opinion about the impacts this new arrangement is going to have on research activities as well as on life at BUT.

Z Brna na pomoc Africe na palubě letadla Zlín

V neděli 21. listopadu se z letu do Afriky vrátila tříčlenná posádka pilotů, která se pod záštitou VUT v Brně zúčastnila s letounem Zlín Z-43 humanitárního projektu Air Solidarité 2004. Humanitární let na africký kontinent uspořádala na podzim loňského roku již po šestnácté francouzská organizace Actions de Solidarité Internationale (A.S.I.). Českou osádku tvořili doc. Ing. Vladimír Daněk, CSc., doc. Ing. Miroslav Raudenský, CSc. (oba z VUT v Brně) a Ing. Richard Nadaud (z firmy Poclain Hydraulics Brno), všichni členové Aeroklubu Brno-Slatina. Ve flotile 13 malých sportovních letounů letělo kromě českého stroje ještě jedno letadlo ze Švýcarska – ostatní účastníci byli z Francie. Během šestnáctidenní expedice piloti z Brna strávili ve vzduchu 72 hodin, uletěli zhruba 15 tisíc kilometrů a navštívili devět afrických zemí.

S humanitárními lety do Afriky začali Francouzi

U zrodu humanitárních letů do Afriky stál prezident A.S.I. a francouzský chirurg Jean Luc Condamine. Před 20 lety hledal se svými přáteli nejefektivnější způsob, jak získat peníze na pomoc pro chudé africké země. Počínaje rokem 1989 začali organizovat každoroční lety malých sportovních letadel, jejichž posádky za pomoci sponzorů nebo z vlastních prostředků zajišťují financování dílčích projektů pomoci. Ty pro vybrané africké státy navrhuje organizace A.S.I. Jsou to projekty zdravotnické, vzdělávací, kulturní, ekonomické, zemědělské a mnohé další. Pomoc Air Solidarité spočívá např. ve zřizování zdravotních středisek, rekvalifikačních center pro zdravotnický personál, vznikají centra pro farmacii, dílny pro optiku, vybavují se nemocnice, provádějí hydrologické vrty. Dělají se také kampaně zajišťující očkování proti nebezpečným nemocem, dodávají léky do vesnických lékáren. V minulých letech byla také např. zrestaurována světoznámá nemocnice Alberta Schweitzera v Lambaréné a programy podporující její činnost pokračují i nyní. Letů Air Solidarité se již zúčastnilo na 450 členů posádek, kteří přistáli na 105 letištích ve 24 zemích černého kontinentu. Pro nejrůznější programy pomoci se tak podařilo zajistit již více než 1,7 milionů eur. Velkou výhodou tohoto způsobu pomoci je, že se dárci mohou po roce při svém dalším příletu přesvědčit, jak jsou peníze využívány.

Brněnští piloti se původně chtěli podílet již na expedici 2003, ale nepodařilo se jim shromáždit finanční prostředky. Každá z posádek je totiž povinna přispět na konkrétní vybraný projekt pomoci – běžně je to 7 700 eur. Kromě toho si samozřejmě hradí veškeré náklady. „Pro rok 2004 nám organizátoři udělili výjimku, takže jsme se mohli zúčastnit letu s příspěvkem 5 000 eur. Naším úkolem bylo podílet se na podpoře programu rozvoje vzdělávání v Burkině Faso. Zhruba polovinu vkladu jsme získali od sponzorů, zbytek doplatili členové posádky,“ uvedl Ing. Daněk. VUT v Brně sice na humanitární akci nepřispělo přímo finančně, ale i to, že letadlo letělo pod patronací jeho Fakulty strojního inženýrství, mělo podle pilotů velký význam. „Usnadňovalo nám to jednání jak s leteckými orgány a konzulárními zástupci afrických států, tak i se sponzory. Vítanou pomocí bylo i to, že na FSI se zajišťovaly veškeré účetní a ekonomické operace spojené s účastí na misi,“ dodal Ing. Raudenský.



Odlet z letiště Banfora v Burkině Faso.

Start byl odložen kvůli sarančatům

Původně byl start české posádky plánován na 16. říjen, ale termín humanitární akce musel být odložen kvůli náletům obrovských hejn sarančat v severní Africe. Při leteckých postřicích, kterými postižené země bojovaly za záchranu své úrody, byl totiž spotřebován všechn benzin na letištích, včetně toho, který byl připraven pro letadla mise Air Solidarité. Start letadel musel být proto přesunut až na dobu, kdy pro ně byly na celé trase expedice zajištěny nové zásoby benzínu.

Čtyřmístný Zlín Z-43 se vznesl s brněnskými piloty z letiště v Tuřanech 6. listopadu. „Letěli jsme přes Janov, Korsiku a Sardinii až do Tunisu, kde jsme poprvé přenocovali na africké půdě. Druhý den jsme pokračovali do alžírské Ghardaie a přes In Salah se dostali až na nejjižnější letiště v Alžíru – Tamanrasset v pohoří Hoggar. To jsme již letěli po trase, kterou před námi absolvovaly ostatní posádky, které se vydaly na cestu dříve,“ přibližuje úvodní etapu letu Ing. Daněk. Přes severní Mali, jehož území není v současnosti zcela pod vládní kontrolou, se posádka dostala do města Gao, které leží na řece Niger. „Teprve tam jsme po dlouhém přeletu nehostinné Sahary uviděli první zeleň. A na letišti nás čekala milá připomínka domova – pro tankování paliva sloužila již 20 let ruční pumpa značky Sigma,“ pokračuje Ing. Daněk.



Burkina Faso: Projekt snížení dětské úmrtnosti

Z Mali vedla trasa letu do jednoho z cílů expedice – hlavního města republiky Burkina Faso Ouagadougou. Tam se také brněnští letci připojili k ostatním letadlům mise. Další cesta byla potom již bezpečnější, protože mohli počítat s jejich pomocí. Právě v Ouagadougou se také uskutečnil společný seminář všech posádek, ve kterém se každoročně hodnotí výsledky předchozích projektů – v tomto případě projekt zaměřený na snížení dětské úmrtnosti a úmrtnosti matek při porodech. „Burkina Faso je z hlediska úrovně zdravotnictví, ale samozřejmě zdaleka nejen této oblasti, zemí velmi zaostalou. Má např. jen 20% gramotnost. Pro zhruba stejný počet obyvatel jako v ČR je k dispozici pouze 30 vysokoškolsky vzdělaných gynekologů. Novorozenecká úmrtnost se pohybuje kolem 10 %. Projekt byl proto zaměřen na proškolení středního zdravotnického personálu působícího v této oblasti medicíny,“ popisuje situaci Ing. Raudenský.

Togo: Návštěva školy v Bethánii

Z Burkiny Faso směřoval další let do Lomé na pobřeží Guinejského zálivu. Hlavní město republiky Togo bylo také nejjižnějším místem Afriky, kam se posádky během své mise dostaly. Z Lomé odcestovali brněnští piloti, tentokrát autobusem, na dva

dny do 50 kilometrů vzdáleného městečka Bethánie. „Bethánie má asi pět tisíc obyvatel. Měli jsme příležitost navštívit místní školu, kde se učí asi dvě stovky dětí zhruba ve věku našich prváků až pátáků. Žáci navštěvují vyučování pouze čtyři dny v týdnu, od pátku do neděle pomáhají rodičům na polích. I když úroveň školství, stupeň alfabetizace i životní úroveň je v Togu vyšší než v Burkině Faso (v je Togu 50 procent negramotných), viděli jsme, že podmínky existence této školy jsou velmi svízelné – nedostává se peněz na nejzákladnější vybavení, na pořízení učebních pomůcek ani na platy učitelů a personálu,“ říká Ing. Raudenský.

Z Toga vedla další trasa přes Ghanu zpátky do Burkiny Faso, do jejího druhého největšího města Bobo. Při přeletu se letadla musela pohybovat v dostatečné vzdálenosti od hranic Pobřeží slonoviny, kde v té době probíhaly velké občanské nepokoje, při kterých byly napadeny i jednotky OSN. Ze země muselo kvůli válečnému konfliktu odejít několik tisíc cizinců, jejichž evakuace přes Lomé probíhala právě ve dnech, kdy tam pobývali členové expedice.

Další zastávkou vzdušné flotily bylo letiště Kayes v Mali, kde letci zažili nemilou komplikaci. I když tato část cesty byla tak jako ostatní etapy v předstihu zabezpečena, na letišti v blízkosti hranice se Senegalem nebyl k dispozici letecký benzin. Nic nepomohlo písemné potvrzení o tom, že zde má být připraveno palivo: „To víte, to je Afrika,“ dostalo se pilotům jediného vysvětlení od letištního personálu. Zlín našťastí může létat i na normální automobilový benzin, a česká posádka se proto do problémů nedostala. Navíc mohla francouzským kolegům poskytnout zbytek své zásoby leteckého paliva.

Ve stopách Antoine de Saint Exupéryho

Z Mali zamířila letadla do nejzápadněji položeného místa celé trasy expedice – senegalského Dakaru. Ten se v poslední době stal známým především díky automobilové Rallye Paříž–Dakar, pro letce je však toto město spíše symbolem africké letecké pošty ze začátku 20. století. V těchto pionýrských dobách aviatiky s ní létal a ve svých knihách o ní psal letec a spisovatel Antoine de Saint Exupéry. Pro brněnské piloty znamenal Dakar ale také velké nepřijemnosti – byli na několik hodin zadrženi a hrozila



Trasa letu humanitární mise v Africe.



jim dokonce internace a vyhoštění. Důvodem bylo to, že víza získaná na senegalském konzulátě v Praze byla údajně neplatná. Celou záležitost se podařilo vyřešit až díky garanci, kterou za naše piloty poskytl viceprezident A.S.I.

Z Dakaru se posádky vydaly nad pobřežím Atlantiku na sever. Trasa vedla přes území Senegalu, Mauretánie, Západní Sahary do Maroka. Také názvy letišť, na kterých byla mezipřistání, jsou dobře známé z Exupéryho povídek – Nouadhibou, La Avoune, Agadir. Ve starobylém městě Fés byla celá humanitární expedice Air Solidarité 2004 oficiálně ukončena rekapitulací ročníku 2004 a informacemi o ročníku 2005. Z Fésu si už každá z posádek vybrala vlastní trasu přes Středozemní moře a Španělsko k návratu na své domovské letiště. Brněnské piloty čekal ještě přelet Francie (Valence, Perpignan a Colmar) a Německa, na letišti v Brně-Tuřanech přistáli v neděli 21. listopadu.

Air Solidarité 2005

Brněnští piloti se po úspěšné premiéře chtějí zúčastnit, pokud se jim podaří zajistit finanční krytí, i letošního ročníku Air Solidarité. Jeho trasa má posádky zavést hlouběji na jih Afriky až do Konga. Právě větší náročnost expedice si vyžádá kromě vyšších nákladů i nezbytnost získat výkonnější letadlo. „Letoun Zlín Z-43 je 29 let starý, dnes již koncepčně zastaralý typ. Byl ze všech letadel účastníků nejstarší, nejpomalejší, s nejmenším doletem a největší spotřebou. Ostatní piloti, kteří měli k dispozici modernější letadla Robin, Cessna nebo Piper, považovali Zlín za historického veterána. Přes uvedené nedostatky však Z-43 prokázal v náročných afrických podmínkách vysokou spolehlivost. Pro příští ročník s podstatně delšími etapami je však nevhodný,“ vysvětlil Ing. Raudenský.

Podle Ing. Daňka působila pilotům velké problémy zvláště nízká letová rychlost Zlínů. „U nás, v Německu nebo Rakousku je možné létat za tzv. vidu (tedy při vizuální orientaci pilota po-



Na letišti v Gao: „Tu pumpu SIGMA používáme už dvacet let.“

dle terénu) i v noci, v Africe to povoleno není. Museli jsme proto startovat až po východu slunce a přistávat před jeho západem. Při nízké rychlosti bylo vždy stresující, zda se nám podaří do cíle etapy doletět do západu slunce, a v některých dnech jsme to stíhali opravdu jen se štěstím,“ dodal Ing. Daněk.

Podle brněnských pilotů jim účast v expedici přinesla kromě osobního uspokojení z humanitární pomoci poskytnuté opravdu potřebným Afričanům také silné zážitky z poznání nádherného a dosud civilizací tolik jako Evropa nepoznamenaného kontinentu. „Myslím, že to dobře vyjádřila nejstarší členka expedice, která se již Air Solidarité účastnila popáté, osmdesátiletá bývalá letecká instruktorka Daphne Shiff z Kanady: Jsem ráda, že peníze, které věnuji na humanitární projekty, dokáží pomoci tolika lidem. Jsem ráda, když vidím výsledky na vlastní oči. Jsem ráda, když se mohu vznášet nad dosud krásnou Afrikou,“ shrnul své pocity z africké mise Miroslav Raudenský.

Připravil Igor Maukš, foto: archiv pilotů

For Summary see page 30.

Air Solidarité 2004

O svých zážitcích z letecké humanitární mise na africký kontinent budou piloti doc. Ing. Vladimír Daněk, CSc., doc. Ing. Miroslav Raudenský, CSc., a Ing. Richard Nadaud hovořit se všemi zájemci 26. ledna 2005 ve 14.30 hodin v posluchárně P2 budovy A5 Fakulty strojního inženýrství, Technická 2. Připravena je bohatá fotografická a filmová dokumentace.

Pan profesor Jiří Brauner oslavil sté narozeniny



Obdivuhodných sta let se v plné duševní i fyzické kondici dožil 9. ledna 2005 emeritní děkan bývalé elektrotechnické fakulty VUT v Brně prof. Ing. Jiří Brauner. Uznávaný odborník v oboru elektrárenství a teplárenství, dlouholetý pedagogický pracovník a akademický funkcionář elektrotechnické fakulty VUT v Brně a později i Vysoké školy báňské v Ostravě, patří mezi nejvýznamnější osobnosti, které na VUT v Brně v jeho historii působily a které nemalou měrou přispěly k jeho rozvoji. O dění na VUT se ostatně pan profesor, který je pouze o pět let mladší než tato nejstarší vysoká škola na Moravě, i po odchodu na zasloužený odpočinek vždy živě zajímal a zajímá až do dnešních dnů. A i když někdy jeho připomínky měly kritický tón, jako např. ke transformaci výukových programů na jeho domovské fakultě v rámci Boloňského procesu, vždy mu šlo především o prospěch jeho alma mater.

V předvečer svých narozenin přišel pan profesor v doprovodu dcery Pavly, která se o něho ve společné domácnosti stará, do Centra VUT v Brně, aby tu se současnými představiteli VUT v Brně i VŠB TU v Ostravě obdivuhodné jubileum oslavil. Pro oslavu by se na VUT asi jen stěží našlo vhodnější místo, protože právě v této budově na Antonínské ulici bylo dříve sídlo bývalé elektrofakulty, kde pan profesor učil a později působil také jako děkan. Některé z četných gratulantů, včetně pana rektora prof. Jana Vrbky, prof. Brauner dokonce učil.

Za svou dlouhověkost a skvělou kondici vděčí dnes již stoletý a samozřejmě i nejstarší profesor VUT v Brně podle Pavly Braunerové spíše rodovým dispozicím, protože zásady zdravé výživy příliš nedodrжуje – má rád tučná a smažená jídla, téměř denně kouří dýmku. Tyto prohřešky však kompenzuje ranní půlhodinka šlapání na rotopedu. Kdo vidí věčně usměvavého a o veškeré dění kolem sebe se neustále zajímajícího starého pána, ihned ho napadne, že se v dobré formě udržuje především životním optimismem.

Za důkaz neutuchajícího zájmu pana profesora o techniku může sloužit i příhoda z oslavy jeho loňských 99. narozenin na FEKT VUT v Brně, kde mu učaroval digitální fotoaparát, se kterým se tam fotilo. Chtěl se hned naučit s ním pracovat. Přání se mu splnilo letos, kdy mu vedení jeho domovské fakulty digitální fotoaparát darovalo k narozeninám. Mezi dalšími dary byla italská dýmka Mauro Armeliny se speciálním chladičem, ledové



a slámové víno a knižní publikace. Mezi četnými gratulacemi se nejčastěji ozývalo poděkování za osobní přínos pana profesora k rozvoji oboru elektrárenství a teplárenství v praxi i ve vysokoškolské výuce. Gratulanti také přáli panu profesorovi, aby se v tak dobré kondici držel i nadále.

Pozoruhodná životní cesta pana profesora Braunera je vlastně kronikou událostí 20. století. Narodil se v ruském St. Petěrburgu v den, který známe z učebnic historie jako Krvavou neděli; carská armáda tehdy rozprášila před Zimním palácem demonstraci petrohradské chudiny. Byl svědkem první světové války, velké říjnové revoluce v Rusku i následné krvavé občanské války, zúčastnil se i pohřbu V. I. Lenina v Moskvě. Ve Zlíně pracoval v Baťových závodech, setkal se s prezidentem E. Benešem. Prožil druhou světovou válku i období nacistického teroru. Prožil i velké zklamání, když se poválečné naděje na spravedlivější svět zvrhly v totalitní komunistický stát. Jako jeden z mála svých vrstevníků se pan profesor dočkal i obnovení demokratické společnosti po roce 1989.

Připravil Igor Maukš, foto Michaela Dvořáková

SUMMARY:

On 9th January 2005, Professor Jiří Brauner, dean emeritus of the former faculty of electrical engineering, celebrated his admirable hundredth birthday still in good health, physical strength and freshness of mind.

Co si počít s Boloňou?

Ve dnech 2. a 3. prosince 2004 se konal již čtvrtý ročník celostátní studentské konference Současná úloha a postavení studentů na vysokých školách 2004. Konferenci pořádalo Akademické centrum studentských aktivit (ACSA) tradičně v prostorách Centra VUT v Brně a pod záštitou jeho rektora, prof. RNDr. Ing. Jana Vrbky, DrSc., dr.h.c. Pro ACSA je konference nejdůležitější událostí roku. Poskytuje prostor pro setkání, prezentaci názorů a výměnu zkušeností mezi zástupci veřejných, státních i soukromých vysokých škol.

V programu se snažíme reagovat na aktuální problémy českého vysokého školství, především ty, které se týkají studentů. Oni jsou cílovou skupinou našich aktivit, a proto tvoří i většinu účastníků konference (obvykle dvě třetiny). Dostávají zde příležitost otevřeně diskutovat se zástupci vlastních i dalších vysokých škol, s pedagogy i členy vedení univerzit. Konference podporuje vytváření partnerských vztahů, což se daří naplňovat také díky velkému zájmu – letos více než 150 účastníků.

Čtvrtý ročník konference jsme pojali jako příspěvek k otázkám, se kterými se vysoké školy potýkají – se zaváděním opatření Boloňského procesu, především těch, která jsou uvedena v Berlínském komuniké. Jako název jsme tedy zvolili lehce výzývavý titul *Co si počít s Boloňou?* a program tvořili tak, aby se k problematice mohli stejnou měrou vyjádřit studenti, pedagogové, vedení univerzit i zástupci ministerstva školství. Příspěvky byly věnovány vymezení problematiky, definici očekávaných přínosů a také obtížím s vlastní implementací. Zazněla řada zajímavých příspěvků a také sami účastníci měli možnost vyjádřit se k probíraným tématům, podělit se o své názory a zkušenosti a navrhnout svá řešení.

Při tvorbě programu a titulů jednotlivých příspěvků, jsme vycházeli přímo z Berlínského komuniké, z částí *Vysoké školy a studenti* a *Zabezpečení kvality*, s důrazem na ustanovení týkající se studentů. Program jsme rozdělili do tří bloků. V průběhu prvního – *Boloňský proces: Co to je a k čemu je dobrý?* – reprezentanti Odboru vysokých škol MŠMT ČR představili samotný Boloňský proces, jeho přínosy pro studenty (RNDr. Věra Šťastná) a informace vztahující se k jeho implementaci na území ČR v období mezi Berlínským a Bergenským setkáním ministrů (Ing. Josef Beneš, CSc.). Zástupce vedoucího ACSA, MgA. Adéla Jacíková, předložila názory studentských reprezentantů zemí Visegrádské čtyřky, získané ve výzkumu ACSA – *Profesionalizace studentských členů akademické samosprávy v zemích V4*.

V přátelské atmosféře zaznělo mnoho podnětných myšlenek. Byla zdůrazněna *jedinečnost Boloňského procesu* vzhledem k jeho otevřenosti, komplexnosti a demokratickým principům. Ten v očích účastníků není jen pouhou formální deklarací ministrů, ale přirozeným a nezbytným procesem, který sleduje vývoj společnosti zaměřený na kvalitu a směřuje k tzv. „znalostní



společnosti“. Účastníci konference považují za přínosné, že Boloňský proces podporuje *rovnocenné partnerství studentů a akademických pracovníků*, jež umožňuje využít dynamiky studentů, kteří jsou neocenitelní zejména jako rychlá a nepřefiltrovaná zpětná vazba. Nutnou podmínkou budování tohoto partnerství je jistá profesionalizace zástupců studentů.

V druhém bloku, *Vysoké školy a studenti*, jsme hledali odpovědi na otázku *Jak posílit skutečné zapojení studentů do řízení vysokých škol?* Prof. Ing. Emanuel Ondráček, CSc., hovořil o podstatě a různých aspektech řízení vysoké školy. Kateřina Špácová z MU v Brně představila Výzkum Rady Evropy v oblasti účasti studentů v akademické samosprávě z roku 2003 a o praktickém zapojení studentů do řízení na Univerzitě Hradec Králové informoval kancléř univerzity Ing. Ondřej Tikovský.

Účastníci se shodli, že studenti by se měli na směřování vysokých škol a jejich řízení aktivně podílet. Způsob participace je však nutno upravit v závislosti na velikosti školy, jejím zaměření a personálním zajištění. Dále zdůraznili, že *efektivní a profesionální management* se pro budoucnost VŠ a jejich řízení stává zásadní. Neznamená to přitom, že by se hlavní představitelé VŠ měli stát profesionálními manažery – ve vedení by měla stát osobnost jak na úrovni akademické (zachovávají se tím specifické hodnoty škol), tak na úrovni manažerské (fungování školy jako efektivní organizace). Na problematiku řízení škol a zapojení studentů do řízení jsou názory účastníků rozdílné. Byl



definován rozdíl mezi řízením a vedením dle zásad moderního managementu. Mezi účastníky převládala myšlenka, že *studenti by se měli podílet zejména na vedení*, tedy na rozhodování o dlouhodobém směřování instituce. Diskutující upozornili, že bychom neměli participaci studentů zužovat jen na působení v Akademickém senátu, velmi přínosná a vlivná je i práce studentských organizací.

Účastníkům jsme nabídli také přehled o činnosti ACSA – kdo jsme, jaká je naše cílová skupina, jaké jsou naše aktivity a plánované novinky v nabídce (Mgr. Nad'a Matějková). Také jsme podrobněji představili vybrané oblasti naší práce: problémy vysokoškolských studentů a systematizace jejich řešení (Petra Libalová) a Skupinu mladých projektových manažerů v ČR (Ing. Jakub Schůrek). Účastníci ocenili, že se ACSA zabývá problémy studentských senátorů. Možnost získávat kontakty na ostatní zástupce studentů a snaha ACSA profesionalizovat je prostřednictvím seminářů je pro ně velmi přínosná.

Poslední blok byl věnován otázce *Jak zahrnout účast studentů do národního systému zabezpečení kvality, včetně vnitřního a vnějšího hodnocení?* Doc. Ing. Eva Münsterová, CSc., shrnula aktivity v oblasti zabezpečování kvality vysokého školství od zveřejnění závěrů Berlínského summitu, samozřejmě s důrazem na zapojení studentů, a Mgr. Jan Kohoutek z Centra pro studium vysokého školství nabídl přehled způsobů vnitřního a vnějšího hodnocení vysokých škol v ČR. Následovaly tři případové studie – Jana Outratová z VŠE v Praze představila anketu uspořádanou k rektorským volbám na VŠE; studentskému hodnocení kvality výuky se věnovali Lucie Kovářová z UP v Olomouci a Michal Bačovský z ČVUT v Praze. Na závěr představila MgA. A. Jacíková další část výše zmíněného výzkumu ACSA, tentokrát zaměřenou na studentské hodnocení kvality v jednotlivých zemích V4.

Jednotliví přispěvatelé tohoto bloku zdůraznili roli Berlínského summitu a jeho komuniké, ve kterém jsou vedle definovaných výzev zadány konkrétní úkoly (na rozdíl od předchozích dokumentů Boloňského procesu). Pro tento účel byl vytvořen český *Národní tým Bologna Promoters*, který nabízí pomoc při zavádění jednotlivých opatření v ČR. Účastníci by uvítali pořádání *pravidelných setkání odborníků*, kteří se na hodnocení kvality VŠ aktivně podílejí, a to za účasti studentů. Zástupce

CSVŠ nabízí těmto pracovním setkáním podporu, zejména v poskytnutí zázemí jejich výzkumné činnosti. Účastníci také navrhli zařazení problematiky studentského hodnocení kvality mezi semináře ACSA.

V průběhu diskusí zaznělo, že problematika hodnocení kvality VŠ a její zabezpečení není jen záležitostí managementu škol, ale také studentů. Jsou to totiž právě oni, kteří nejen k hodnocení, ale také k vytváření kvality mohou výrazně přispět. To lze považovat také za jednu z cest, jak v praxi naplňovat závěry Berlínského summitu týkající se budování partnerského postavení studentů na VŠ.

Účastníci souhlasili s hlavními problémy studentského hodnocení kvality, jak byly popsány v závěrech mezinárodního workshopu studentů ze zemí V4. Jako klíčové problémy zde byly mj. zmíněny: příprava hodnotícího procesu bez odborníků (psycholog, sociolog); nízká snaha vysvětlit důvody a předpokládané dopady hodnocení (studentům i pedagogům); pocit pedagogů, že studenti nejsou dost odpovědní, aby mohli ovlivňovat kvalitu výuky; nezveřejňování výsledků nebo nedostatečný dopad výsledků.

Letos poprvé jsme konferenci doplnili o doprovodnou akci. S podporou společnosti GTS international jsme uspořádali výstavu studentských organizací *Studuj a žij naplno. Jde to zároveň*. Na výstavě bylo zastoupeno 26 organizací z celé ČR, které prezentovaly svou činnost nejen v rámci konference, ale i následující týden, kdy byla výstava přístupná všem návštěvníkům Centra VUT v Brně.

Konferenci pořádalo ACSA za podpory MŠMT ČR, Centra pro studium vysokého školství a společnosti GTS international a Coca Cola Beverages ČR. Bližší informace včetně fotogalerie a závěrů najdete na stránkách www.acsa.vutbr.cz.

Nad'a Matějková, ACSA

SUMMARY:

The fourth successive annual national student conference on the current role and position of university students took place on 2nd and 3rd December 2004. The conference was organized by the Academic Centre of Student Activities (ACSA) traditionally in the BUT Centre in Brno and under the auspices of the rector prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc., dr.h.c.

Experimentální rodinný dům s hybridním větracím systémem

V souvislosti se zapojením Odboru termomechaniky a techniky prostředí FSI VUT v Brně do projektu 5. rámcového programu Evropské unie s názvem RESHYVENT (RESidential HYbrid VENTilation) byl v areálu VUT v Brně Pod Palackého vrchem postaven experimentální dům vybavený hybridním větracím systémem. Dům je určen ke zkoumání hybridního větrání v našich podmínkách a zároveň slouží

V našich klimatických podmínkách je téměř veškerá spotřeba energie pro větrání spojena s ohřevem vzduchu. Spotřeba energie pro odvod tepla z větracího vzduchu je poměrně malá. V jiných částech světa se tyto poměry různí – např. v Miami na Floridě je více než 80 procent spotřeby energie při větrání spojeno s odvlhčováním.

Podle údajů ČSÚ bylo v ČR v roce 2001 cca 1,63 miliónu obydlených bytů v rodinných a 2,16 miliónu v bytových domech. Počet instalací moderních větracích systémů v RD a bytech se však podle odhadu pohyboval za posledních deset let v řádu maximálně stovek. To představuje zanedbatelné procento. Drtivá většina bytů a RD tedy stále používá neřízené větrání, založené víceméně na infiltraci venkovního vzduchu netěsnostmi v obvodových konstrukcích, především otvorových výplních. Trendem posledních let se stala výměna starých oken za nová s mnohem lepšími tepelně technickými vlastnostmi, která mají podstatně nižší součinitel spárové provzdušnosti. Tím se sice výrazně snižuje infiltrace vzduchu a s ní spojená tepelná ztráta, ale má to za následek snížení kvality vzduchu uvnitř obydlení. Požadovanou kvalitu by sice bylo možné zajistit provětráváním místností otevíráním oken, ale tento přístup není příliš praktický a v zimním období má značný dopad na spotřebu energie a tepelnou pohodu prostředí.

Experimentální dům s hybridním větráním

Jako základ větracího systému v experimentálním domě pro výzkum větrání, který byl postaven v areálu VUT Pod Palackého vrchem, byl použit hybridní větrací systém pro mírné klimatické pásmo, vyvinutý v rámci projektu RESHYVENT konsorciem nizozemských firem ve spolupráci s ústavem aplikovaného výzkumu TNO. Tento systém byl pro podmínky ČR doplněn tepelným čerpadlem pro zpětné získávání tepla z větracího vzduchu a solárním komínem pro pasivní chlazení v letním období.

Vzhledem k omezenému časovému prostoru pro výstavbu domu byla zvolena dřevostavba s dobrou tepelnou izolací. V domě je instalován rozsáhlý měřicí systém, který monitoruje množství parametrů potřebných pro hodnocení přínosu řízeného hybridního větrání jak po stránce kvality vzduchu, tak energetických úspor.



Experimentální dům pro výzkum větrání.

Experimentální dům je koncipován jako samostatně stojící stavba velikosti rodinného domu o dvou nadzemních podlažích. Dům má dřevěný skelet opláštěný OSB deskou. Stavba je založena na patkách umístěných na betonových základových pásech; mezi podlahou a zemí je provětrávaná vzduchová mezera. Zastavěná plocha je 72,4 m² a vytápěná plocha 101 m². V 1. N.P. je prezentační místnost (obývací pokoj), která bude postupně vybavena potřebnou technikou umožňující seznámit zájemce z řad odborné i laické veřejnosti s hybridním větracím systémem, dalšími instalovanými systémy TZB a také s výsledky probíhajících měření a experimentů. Vzhledem k záměru využívat dům jako demonstrační má 1. N.P. bezbariérový přístup.

Dům je velmi dobře tepelně izolován. Prostor mezi nosnými trámy stěn, střechy a podlahy je vyplněn minerální vlnou. Z vnější strany je použit zateplovací systém o tloušťce 80 mm, zevnitř je tepelná izolace o tloušťce 60 mm umístěná mezi nosnými profily sádkartonových desek. Součinitel prostupu tepla obvodové stěny je $U = 0,15 \text{ W} \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{K}^{-1}$. I při takto nízké hodnotě prostupu tepla je celková šířka konstrukce poměrně malá – 320 mm.

Součinitel prostupu tepla střechy je $U = 0,17 \text{ W} \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{K}^{-1}$, a to bez uvažování tepelného odporu polystyrénových desek, pomocí kterých je vytvořen spád střechy. Do uvedené hodnoty nebyl rovněž zahrnut tepelný odpor kačírku, který chrání hydroizolaci střechy. Podlaha má ze všech obvodových konstrukcí nejnižší

jako ukázkový projekt implementace řízeného hybridního větrání pro zájemce z řad laické i odborné veřejnosti. Podle prof. Ing. Miroslava Jíchy, CSc., není v České republice zatím bytovému větrání věnována dostatečná pozornost. Přitom se větrání významnou měrou podílí jak na kvalitě prostředí uvnitř budovy, tak na celkové spotřebě energie. Ve vyspělých zemích se obytné budovy podílejí na cel-

hodnotu součinitele prostupu tepla, a to $U = 0,14 \text{ W.m}^{-2}.\text{K}^{-1}$. V 1. N.P. je použito podlahové vytápění. Izolaci podlahy tam tedy tvoří, kromě 300 mm minerální vlny, také styrodurové desky použité pro rozvod podlahového topení v obývacím pokoji a sociálním zařízení a pro vyrovnání výšky podlahy v ostatních místnostech. Součinitel prostupu tepla u oken a vnějších dveří je $U = 1,1 \text{ W.m}^{-2}.\text{K}^{-1}$. Součinitele prostupu tepla u obvodových konstrukcí výrazně převyšují požadavky platných stavebních norem.

Experimentální dům má teplovodní vytápění s akumulacím zásobníkem o objemu 400 l. Vytápěcí systém je koncipován jako nízkoteplotní: radiátorové topení 50/40 °C, podlahové topení 35/30 °C. Cílem je co nejlépe využít energii ze solárních kolektorů a tepelného čerpadla pro zpětné získávání tepla z odpadního vzduchu. Ohřev teplé užitkové vody je řešen průtokovým ohřevem umístěným v akumulacím nádobě.

Na střeše jsou umístěny dva solární kolektory s vakuovými trubicemi o celkové ploše 6 m². Jedná se o zvětšenou variantu kolektorů VS 40-S (výrobce Vacusol), které jsou sice dražší než kolektory ploché, mají ale vyšší účinnost při nízkých venkovních teplotách. Vzhledem k nízké tepelné ztrátě domu je tak možné pomocí vakuových kolektorů pokrýt významnou část energie potřebné na vytápění. Použité vakuové kolektory umožňují získat v podmínkách ČR 650 až 850 kWh/m² za rok (pro 6 m² 3900 až 5100 kWh/rok).

Z demonstračních a experimentálních účelů je v prezentační místnosti použito jak podlahové, tak radiátorové topení. Záměrem je zkoumat a posléze demonstrovat vliv kombinace použitého hybridního větrání s radiátorovým nebo podlahovým vytápěním a kombinací obou na tepelnou pohodu prostředí.

Hybridní větrací systém

Hybridní větrací systémy kombinují přirozené a nucené větrání tak, aby byla minimalizována spotřeba energie při dosažení požadované kvality vnitřního vzduchu a tepelné pohody prostředí. Základem systému v experimentálním domě je již zmíněný hybridní větrací systém pro mírné klimatické pásmo, vyvinutý konsorciem nizozemských firem.

Instalovaný větrací systém spadá do kategorie označované jako „fan assisted natural ventilation“, tzn. přirozené větrání s po-

mocným ventilátorem. Pokud je to možné, využívá systém pro větrání přirozených sil (rozdíl teplot, účinek větru), a pouze pokud tyto síly nejsou dostatečné, uvádí se do činnosti ventilátor.

Větrací systém se skládá ze samoregulačních vyústek pro přívod vzduchu, vzduchovodů, odváděcího ventilátoru, střešního nástavce (využívajícího účinku větru), centrální řídicí jednotky a senzorů CO₂.

Samoregulační vyústky pro přívod vzduchu jsou umístěny nad okny nebo dveřmi. Jsou ovládány servomotoricky a zajišťují konstantní průtok vzduchu bez ohledu na tlakový rozdíl na fasádě. Celý systém je navržen tak, že nominální průtok vzduchu vyústkou je dosažen již při rozdílu tlaků 1 Pa. Vyústka udržuje konstantní průtok vzduchu (např. 10 l.s⁻¹) bez ohledu na rozdíl tlaků uvnitř a vně budovy.

Vzduch je odváděn odváděcími vyústkami, které jsou umístěny v kuchyni, koupelně a sociálním zařízení. Odvod vzduchu je buď přirozený, nebo nucený. Průtok vzduchu v odváděcí části je měřen anemometrem, což umožňuje zajistit požadovanou výměnu vzduchu. V režimu přirozeného větrání je průtok regulován motorickou klapkou. Pokud ani při plném otevření klapky není dosaženo požadovaného průtoku vzduchu, uvede se do činnosti pomocný ventilátor.

Větrání je řízeno automaticky na základě monitorování koncentrace CO₂ v obytných místnostech. V domě jsou celkem čtyři senzory CO₂ (v obývacím pokoji, pracovně a obou pokojích). Pokud v domě nejsou žádné osoby, resp. není překročena koncentrace CO₂ 800 ppm v žádné z obytných místností, větrá se pouze minimálním průtokem vzduchu, který je 10 dm³/s (36 m³/hod). Pokud dojde ke zvýšení koncentrace CO₂ na 800 ppm v některé z místností, otevře se příváděcí vyústka v této místnosti na první stupeň – ten odpovídá 70 procentům nominálního průtoku vyústkou. Pokud po otevření vyústky na stupeň 1 nezačne koncentrace CO₂ v místnosti klesat, nastaví se vyústka na nominální průtok (stupeň 2). Pokud ani potom koncentrace CO₂ neklesá, nastaví se vyústka na 150 procent průtoku (stupeň 3). Stupeň 4 odpovídá 200 procentům nominálního průtoku. Pokud ani stupeň 4 není dostatečný, vyústka se zcela otevře a již dále nereguluje průtok. K této situaci může dojít jen zcela výjimečně, neboť např. vyústka v obývacím pokoji poskytuje při stupni 4 průtok 74 dm³/s (přes 260 m³/hod).

kové spotřebě energie poměrně vysokým procentem. Podle údajů Mezinárodní energetické agentury pro rok 1998 byla spotřeba primární energie v zemích OECD přibližně 145 EJ (EJ – exa joule je 10^{18} joulů). Obytný sektor se na této spotřebě podílel přibližně 28 EJ, přičemž okolo 12 EJ bylo spojeno právě s větráním.

Priváděcí vyústka se automaticky uzavře při poklesu koncentrace CO_2 na 600 ppm.

Priváděcí vyústky je možné ovládat pomocí dálkového ovladače. Uživatel tak má možnost v každé chvíli zasáhnout do činnosti systému a např. vstupní vyústku uzavřít, pokud by byl obtěžován průvanem. Po zásahu zůstane vyústka v pozici požadované uživatelem po předem stanovenou dobu; potom se systém vrátí do automatického módu.

Kromě automatického řízení větrání podle koncentrace CO_2 může uživatel zvýšit výměnu vzduchu manuálně pomocí spínačů umístěných v kuchyni a koupelně. Po stisknutí spínače v kuchyni bude průtok vzduchu v odváděcím vzduchovodu $85 \text{ dm}^3/\text{s}$ po dobu 60 minut. Tento režim nalézá uplatnění při vaření, kdy vzniká velké množství škodlivin. Po stisknutí tlačítka v koupelně bude průtok vzduchu v odváděcím vzduchovodu $70 \text{ dm}^3/\text{s}$ po dobu 30 minut a potom $42 \text{ dm}^3/\text{s}$ po dobu dalších 90 minut. Uvedené hodnoty jsou standardním nastavením výrobce. Průtoky a časy stejně jako koncentrace CO_2 pro otevření a uzavření vyústek může uživatel měnit změnou nastavení v centrální řídicí jednotce.

Použitím větrání řízeného na základě aktuálních požadavků je možné omezit celkovou výměnu vzduchu v budově (při zachování kvality vzduchu) a tím podstatně snížit tepelnou ztrátu větráním.

Předpokladem efektivního použití řízení větrání je vysoká vzduchotěsnost budovy. Pro daný systém je to $N_{50} < 3 \text{ l/hod}$, tzn. tři výměny vzduchu při rozdílu tlaků 50 Pa. Při nízké vzduchotěsnosti budovy dochází ke značné infiltraci venkovního vzduchu a tím se snižuje energetický přínos řízeného větrání. Z tohoto důvodu byla vzduchotěsnosti experimentálního domu věnována značná pozornost. Měření vzduchotěsnosti bylo provedeno v únoru 2003 s výsledkem $N_{50} = 2,5 \text{ l/hod}$.

Pro snížení tepelné ztráty větráním je větrací systém doplněn tepelným čerpadlem vzduch–voda pro zpětné získávání tepla z větracího vzduchu. Čerpadlo pracuje při průtoku větracího vzduchu větším než 35 l/s . Je primárně určeno pro ohřev TUV a má vlastní zásobník o objemu 270 l. V experimentálním domě se teplo získané pomocí tepelného čerpadla využívá také pro vytápění. Nádrž čerpadla je propojena s hlavním akumulacním zásobníkem a přečerpávání vody je řízeno automaticky v závislosti na rozdílu teplot. Při teplotě vzduchu

15°C a ohřevu vody z 15°C na 55°C má podle výrobce čerpadlo topný výkon 1800 W a příkon 600 W (včetně příkonu ventilátoru).

Solární komín, který je instalován nad schodištěm, bude sloužit k intenzivnímu větrání budovy v teplém ročním období, kdy výměna vzduchu není spojena s tepelnou ztrátou a právě naopak je žádoucí odvádět tepelnou zátěž větráním. Solární komín je experimentální zařízení a jeho přínos pro tepelnou pohodu prostředí a kvalitu vnitřního vzduchu bude studován v následujících letech. Principiálně je solární komín vzduchovým kolektorem, ve kterém se slunečním zářením ohřívá vzduch a zvyšuje se tak „hnací“ síla pro přirozené (šachtové) větrání. Přínos komínu v režimu pasivního chlazení by měl spočívat ve výrazném zvýšení výměny vzduchu v domě a tím intenzivnějšímu proudění uvnitř. Efekt pasivního chlazení by tak měl být podobný jako při použití stropního nebo stolního ventilátoru, kdy zvýšením rychlosti proudění vzduchu okolo těla lze dosáhnout ochlazovacího účinku. Jsou zde ovšem jisté omezující faktory a tato problematika bude cílem dalšího zkoumání.

Ověření funkčnosti větracího systému v demonstračním domě

Protože demonstrační dům není zatím trvale obydlen, je koncentrace CO_2 uvnitř po většinu času stejná jako koncentrace CO_2 ve venkovním vzduchu. Z tohoto důvodu bylo nutné pro ověření funkčnosti systému přítomnost osob simulovat, a to uvolňováním CO_2 do vzduchu. Simulace byla provedena v obývacím pokoji. Množství uvolňovaného CO_2 bylo konstantní, a to cca 36 l/hod . Během sledovaného období bylo simulováno také uzavření vyústky uživatelem, což se projevilo zvýšením koncentrace CO_2 v místnosti. Provedená zkouška prokázala funkčnost hybridního větracího systému. V programovém režimu byl větrací systém schopen udržovat koncentraci CO_2 pod hodnotou 1200 ppm.

Prof. Ing. Miroslav Jícha, CSc.,
Ing. Pavel Charvát, Ph.D.
Odbor termomechaniky a techniky prostředí
FSI VUT v Brně

První ročník doplňujícího studia pro pedagogy VUT v Brně ukončen



VUT v Brně zahájilo v intencích svého dlouhodobého záměru v roce 2004 interní vzdělávání zaměstnanců. Vedle jazykových a dalších celoročních nebo i několikadenních kurzů bylo v březnu otevřeno také Doplňující pedagogické studium (DPS) pro pedagogy. Studium bylo stejně jako ostatní kurzy interního vzdělávání organizováno Centrem vzdělávání a poradenství (CEVAPO).

DPS bylo určeno především studentům doktorandského studia a začínajícím pedagogům, ale zúčastnili se ho i pedagogové s mnohaletou praxí. Studium (podobně jako jiná DPS určená pro středoškolské pedagogy) nabízelo stěžejní předměty, jako je pedagogika, didaktika a pedagogická psychologie, ale bylo přihlédnuto i ke zvláštním požadavkům vysokoškolských pedagogů. Objevila se proto např. témata managementu vysokých škol, distančního vzdělávání a e-learningu, andragogiky apod. Účastníci absolvovali také praxi – hospitační hodiny u svých kolegů a rovněž hospitaci lektora DPS ve vlastní výuce.

Do dvousemestrálního studia se přihlásilo 32 zájemců. Předměty byly rozčleněny do čtyřhodinových výukových bloků – každý pátek probíhaly dva takové bloky s přestávkou na oběd. Pro vedoucí projektu bylo obtížným úkolem sestavit funkční lektorský tým. Mnoho lektorů v DPS sice učí, ale žádný z nich dosud neučil a neměl zkušenost s výukou DPS pro vysokoškolské pedagogy (podobná výuka na jiných univerzitách neprobíhá). Nakonec se podařilo tým sestavit tak, že téměř polovinu tvořili pedagogové a pracovníci VUT, dále v něm byli pedagogové z jiných brněnských univerzit i odborníci ze specializovaných pracovišť. Působení lektorů bylo účastníky hodnoceno velmi kladně.

Studium bylo ukončeno obhajobou závěrečné písemné práce a ústními zkouškami (13.–15. prosince 2004). Ačkoliv si téměř všichni účastníci stěžovali na nedostatek času, předvánoční stres a roční uzávěrky, drtivá většina z nich zkušební komisi přesvědčila o dobré přípravě a snaze ukončit studium zodpovědně. Slavnostního předání osvědčení absolventům se 15. prosince zúčastnil také pan prorektor prof. Karel Rais a rozloučit se přišli i sami lektori.

Během studia byli účastníci vyzváni k podávání připomínek směřujících ke zlepšení DPS. Na konci 1. semestru vyplňovali hodnotící dotazník, který poukázal na možnosti změn většinou organizační povahy a dále realizátory ujistil, že první polovina



Ze slavnostního večera k ukončení studia.

studia očekávání účastníků splnila. S netrpělivostí nyní očekáváme výsledky dotazníků z 2. semestru a z celého studia. Už nyní ale víme z průběžných debat i bezprostředních reakcí, že účastníci DPS hodnotili jako velký přínos pro svou práci. Pro mladé doktorandy bylo studium prvním kontaktem s pedagogickými tématy, ti zkušenější zase nacházeli nové cesty a způsoby, jak svou výuku zlepšovat. Nejzkušenější účastníci měli možnost se během studia ujistit, že svou pedagogickou činnost zvládají profesionálně, bez následků na „produktech“ své práce. Nemałym přínosem bylo každotýdenní setkávání a diskuse nad pedagogickými tématy, sdílení a řešení každodenních pedagogických problémů.

V těchto dnech připravujeme otevření 2. ročníku DPS, které je plánováno na přelom února a března. Chystáme změny organizační i rozvrhové – bude snížen počet prezenčních setkání a naopak zvýšen počet hodin samostudia, větší důraz bude kladen na praktickou část DPS. Ve větším rozsahu než doposud bude studium podporováno e-learningovou formou za využití SharePoint Portal Serveru 2003 a Microsoft Class Serveru.

Věříme, že i příští ročník obohatí naši univerzitu o další pedagogicky zdatné pracovníky a že tento typ interního vzdělávání bude na VUT prostřednictvím vedoucích ústavů, fakult i samotného vedení univerzity nadále podporován. Jedná se o vzdělávání, které je dosud na našich univerzitách ojedinělé, nicméně je jedním z důležitých kritérií posuzování kvality vysoké školy.

Za organizační tým Mgr. Anna Lukáčová

For Summary see page 30.

Cena Bohuslava Fuchse 2004

Každý školní rok u příležitosti 17. listopadu vypisuje děkan Fakulty architektury VUT v Brně soutěž o Cenu Bohuslava Fuchse. Soutěž podle svého statutu „soustřeďuje a hodnotí myšlenkově podnětné, technicky a ekonomicky přínosné studentské projekty. Klade si za cíl zvýšit zájem studentů o obor, vyhledávat a podporovat růst talentů, přispět ke zvýšení kvality ateliérových prací a celkové úrovně výuky na FA VUT.“ Zúčastnit se mohou řádně zapsaní studenti se svými ateliérovými pracemi, které zpracovali v předchozím školním roce v zimním a letním semestru a které byly klasifikovány vedoucím práce.

Na závěr loňského roku jsme v Událostech informovali o vítězi soutěže, v lednovém čísle přinášíme kompletní výsledky soutěže. Přehledka je vypsána samostatně pro 2., 3. a 4. ročník v následujících kategoriích: A. Architektura; B. Design a interiér; C. Urbanismus a územní plánování.

Pro hodnocení Ceny Bohuslava Fuchse pro rok 2004 jmenoval děkan fakulty porotu z těchto externích odborníků: Ing. arch. Eva Eichlerová, Ing. arch. Roman Gale, Ing. arch. Marek Štěpán, Ing. arch. Petr Todorov a Ing. arch. Petr Hruša, který byl zvolen předsedou poroty. Porota se sešla k výběru nejlepších prací 4. listopadu 2004.

Do přehlídky bylo přihlášeno 25 prací II. ročníku, 26 prací III. ročníku a IV. ročník byl zastoupen třemi pracemi.

Výsledky:

autor *vedoucí práce*

Hlavní cena: Minimální bydlení v podzemí

Pavel Martinka Doc. Ing. arch. Zdeněk Makovský

KATEGORIE 2A – ARCHITEKTURA

1. místo: Minimální bydlení Baťov

Pavel Röder Doc. Ing. arch. Milan Stehlík, CSc.

2. místo: Městský dům na Orlí

Iveta Popelková Ing. arch. Jakub Kynčl, Ph.D.

3. místo: Lom Vojkůvka Pustevny

Petr Jureček Ing. arch. Karel Doležel

3. místo: Rodinný dům Ivanovice

Jan Kristek Doc. Ing. arch. Dagmar Glosová, CSc.

KATEGORIE 2B – DESIGN A INTERIÉR

1. místo: Studentský pokoj Impuls

Jan Kristek Prof. Ing. arch. Jiljí Šindlar, CSc.

3. místo: „srdce“

Jan Kristek Prof. Ing. arch. Jiljí Šindlar, CSc.

KATEGORIE 3A – ARCHITEKTURA

1. místo: Minimální bydlení v podzemí

Pavel Martinka Doc. Ing. arch. Zdeněk Makovský

3. místo: Rekonstrukce zámku Stránecká Zhoř

Štěpán Tomas Ing. arch. Josef Hrabec, CSc.

KATEGORIE 3B – DESIGN A INTERIÉR

1. místo: Minimální bydlení v podzemí

Libor Kaplan Doc. Ing. arch. Zdeněk Makovský

2. místo: Úkryt amerického prezidenta

Hana Drdlová Doc. Ing. arch. Zdeněk Makovský
Radek Brunecký

KATEG. 3C – URBANISMUS A ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

3. místo: Město na kolejích

Radek Brunecký Prof. Ing. arch. H. Zemánková, CSc.
Roman Čerbák
Martin Klenovský

3. místo: Brno-jih

Štěpán Tomas Ing. arch. Luboš František

3. místo: Obytný soubor Zlín

Jan Vojtíšek Doc. Ing. arch. Milan Stehlík, CSc.

KATEGORIE 4A – ARCHITEKTURA

3. místo: Koleje Údolní

Jan Pešák Ing. arch. Karel Doležel

Ostatní ceny v jednotlivých kategoriích porota neudělila.

V závěrečném stanovisku porota ocenila vědomě jednoduchý, střízlivý, nikoliv však banální koncept podzemního domu, neboť seznala, že se jedná o vysoce kultivovaný, byť komorní architektonický čin. I vzhledem k obrovskému množství odvedené práce v jiných kategoriích shledala přístup Pavla Martinky za přínosnější. Kriticky shledala scestné hromadění práce bez abstraktnějších regulačních výstupů v urbanismu a jednomyslně s ostrou kritikou vyhodnotila návrh žonglující mezi soudobými komerčními a tradičními duchovními symboly.

Ceny byly slavnostně předány 22. 11. 2004 na vernisáži výstavy oceněných projektů Ing. arch. Petrem Hrušou.

Poděkování náleží rovněž tajemníkům soutěže Ing. arch. Jaroslavu Škopánovi a Ing. arch. Janu Špiritovi, na kterých ležela tíha zodpovědnosti za organizaci a hladký průběh přehlídky.

Ing. arch. Iva Poslušná, Ph.D.,
proděkanka pro studium FA VUT v Brně

For Summary see page 30.

Úhly pohledů



Galerie archivu Masarykovy univerzity na Lékařské fakultě (Komenského nám. 1) poskytla na přelomu roku své nevelké prostory pro výstavu Úhly pohledů – Brno ve fotografii studentů Fakulty výtvarných umění. Vernisáž výstavy, která se uskutečnila 15. prosince 2004, uvedla Mgr. Irena Armutidisová, vedoucí Kabinetu fotografie, a promluvil na ní PhDr. Petr Spielmann, děkan FaVU VUT v Brně. Výstavu, která se koná pod záštitou prorektora VUT pro studium a záležitosti studentů doc. RNDr. Miloslava Švece, CSc., si mohou všichni zájemci o práce studentů z let 2003–2004 prohlédnout až do konce ledna.

„Projekt Úhly pohledů... vznikl na základě semestrální práce studentů kurzu Fotografie II v akademickém roce 2003/2004 se zadáním Brno – subjektivní dokument. Výsledky studentských prací včetně prací zahraniční stážistky z Polska (Patrycja Sudnik) byly natolik inspirativní, že vznikla myšlenka uspořádat z nich výstavu. Od myšlenky nebylo daleko k její realizaci, a to především díky podpoře a záštitě prorektora pro studium a záležitosti studentů doc. RNDr. Miloslava Švece, CSc. Název výstavy Úhly pohledů přesně odpovídá obsahu fotografií, na kterých je zachyceno Brno v širokém spektru a opravdu z různých úhlů pohledů – od nočních záběrů romantických procházek či zákoutí přes impresionisticky zachycené světelné okamžiky až po pohledy z vlaku jedoucího do města. Důležitým výrazovým prostředkem je u všech fotografií barva, která byla součástí zadání. Práce s barvou jako s jedním z výrazových prostředků se ukázala u většiny autorů smysluplná a účelná. Autoři pracovali jak s klasickým procesem negativ–pozitiv, tak i digitální metodou,“ přibližuje vznik výstavy Mgr. Irena Armutidisová.



Na vernisáži výstavy promluvil děkan FaVU PhDr. Petr Spielmann.

Právě pod jejím vedením působí na Fakultě výtvarných umění VUT v Brně od roku 2001 Kabinet fotografie. „Jeho posláním je doplnit ateliérovou výuku a výuku katedry teorií a dějin umění o získání přehledu a poznatků z oboru fotografie, základní orientaci v dané problematice, schopnosti samostatného fotografického citění, znalostí základních dat z historie i současnosti fotografie a v neposlední řadě i o praktické zvládnutí černobílého procesu negativ–pozitiv. Výuka je povinná pro studenty prvních ročníků a volitelná pro studenty vyšších ročníků bakalářského stupně studia. Kabinet fotografie dále zajišťuje speciální výuku dle požadavků jednotlivých ateliérů. Např. ve stávajícím akademickém roce tak probíhá speciální výuka pro Ateliér produktového designu – Objekt v prostoru,“ říká Irena Armutidisová.

Na výstavě představuje své fotografie více než dvacítka studentů z téměř všech ateliérů Fakulty výtvarných umění. „Považuji za důležité zdůraznit, že ačkoliv z vystavujících autorů není ani jeden profesí fotograf, jsou výsledky jejich práce velmi kvalitní a originální,“ neskrývá svou spokojenost se studenty vedoucí Kabinetu fotografie.

Igor Maukš, foto Irena Armutidisová

SUMMARY:

At the end of the year, a Points of View exhibition of photographs by the students of the Faculty of Fine Arts was opened in the small rooms of the gallery of the archives of Masaryk University in Brno at the Faculty of Medicine (at Komenského nám. 1).

Informace



Terry Haass – výběr z díla

V Procházkově síni Domu umění a zároveň také v Galerii Fakulty výtvarných umění VUT v Brně v Údolní ulici vystavuje až do 23. ledna svá díla významná česko-francouzská grafička, malířka a sochařka Terry Haass (nar. 1923 v Českém Těšíně). V roce 1938 emigrovala do USA, dnes žije v Paříži. V Americe začala studovat grafiku a brzy se uplatnila jako grafička a začala sama vyučovat grafické techniky. Po válce řídí Atelier 17 Stanleyle W. Haytera. Seznamuje se s Albertem Einsteinem, později ve svých grafických pracích i plastické tvorbě hledá výraz pro jeho objevy i názory. V roce 1951 odchází do Paříže, kde začíná pracovat ve známém grafickém ateliéru La courrière-Frélaud. Zároveň studuje mezopotamskou archeologii na École du Louvre a získává v tomto oboru diplom; později se účastní archeologických expedic na Blízkém východě (Izrael, Turecko, Libanon, Írán) a v Afganistanu. Do roku 1971 byla spolupracovnicí Centre National de la Recherche scientifique v Paříži, poté se zcela věnuje výtvarné tvorbě – malbě, grafice a sochařství.

„Životní dílo Terry Haass je rozsáhlé a zasahuje do řady oborů výtvarné činnosti. Značnou část představuje tvorba grafická, kresby, koláže a tištěná grafika. Méně známé je její dílo malířské, s nímž souvisejí její návrhy gobelínů. Důležitou oblastí jejího tvoření je tvorba sochařská. Zprvu používala plexisklo, dnes převažuje v jejím sochařském díle jako materiál ocel – s matnými i leštěnými plochami,“ říká kurátor výstavy PhDr. Petr Spielmann, děkan FaVU VUT v Brně.



Výstava představuje v Domě umění grafické práce a plastiky z plexiskla, které umělkyně vytvořila v 60. a 70. letech. Expozice na Údolní 19 přináší tvorbu 80. a 90. let. Ta se liší od předchozího informálního období zpřísněním a zjednodušením tvarů. Převažují geometrické formy, které ovšem vycházejí z reálných podnětů krajiny a lidské figury. Zvláštním oddílem jsou díla inspirovaná hudbou Leoše Janáčka. „Pozvání k účasti na výstavě Pocta Leoši Janáčkovi, kterou jsem počátkem roku 2004 organizoval v Domě pánů z Kunštátu k výročí narození skladatele, inspirovalo Terry Haass ke kolážím a plastikám k Janáčkovým dílům Taras Bulba, Zápisník zmizelého a Její pastorkyni,“ vysvětluje Petr Spielmann.

Igor Maukš, foto Irena Armutidisová

Volba děkana na Fakultě informačních technologií



Akademický senát Fakulty informačních technologií VUT v Brně zvolil na svém 2. zasedání dne 7. prosince 2004 v tajných volbách jako kandidáta na jmenování děkanem Fakulty informačních technologií VUT v Brně pro funkční období 2005–2008 prof. Ing. Tomáše Hrušku, CSc., současného děkana.

Návrh na jeho opětovné zvolení podali rektor VUT v Brně prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc., Komora akademických pracovníků AS FIT, Studentská komora AS FIT, Ústav informačních systémů FIT, Ústav počítačové grafiky a multimédií FIT a Ústav počítačových systémů FIT. Rozhovor s panem profesorem Ing. Tomášem Hruškou, CSc., přinesou Události v dalším čísle.

(red)



Soutěž v rétorice

Soutěž v rétorice, kterou pro studenty VUT v Brně již třetím rokem pořádá Fakulta podnikatelská, se 9. 12. 2004 uskutečnila v prostorách Integrovaného objektu. Po slabší účasti v roce 2003 se bohužel znovu nepodařilo přiblížit k počtu soutěžících z úvodního ročníku. K tradičním vrcholům setkání rétorů patřilo vystoupení ThMgr. Milana Klapetka, který hovořil na vylosované téma.

Výsledky:

1. Jan Hrdý (FEKT)
2. Ondřej Bosák (FEKT),
Karel Kabalka (FP)
3. Ludvík Valouch (FEKT)

(red)

Studenti za své makety bomb trest nedostali

Případ maket bomb, kvůli kterým loni v červnu musela být vyklizena dvě náměstí v centru Brna, měl dohru před soudem. Městský soud sice oba obžalované studenty VUT v Brně uznal vinnými z trestných činů výtržnictví a poškození cizích práv, ale od jejich potrestání upustil.

Studenti FaVU Lukáš Hájek a Zdeněk Porcal vyrobili z kabelů, starých elektrosoučástek a lepicí pásky dvě atrapy bomb. Jednu z nich opatřenou nálepkou „Explosive“ a menším s nápisem „Toto není bomba“ umístili 16. června 2004 večer vedle novinového stánku na Jakubském náměstí, druhou na poštovní schránku na Dominikánském náměstí. Podle studentů bylo cílem akce zjistit, zda je obyčejný člověk schopen vůbec bombu identifikovat. Makety byly objeveny až druhý den ráno. Policie vyklidila a uzavřela náměstí, přijeli hasiči a pyrotechnici. „Nepředpokládali jsme, že se náš experiment bude vyvíjet tak dramatickým způsobem. Reakci lidí jsme neodhadli správně,“ vysvětlovali před soudem oba pachatelé s tím, že svého činu litují.

Studenti vyrobili makety bomb v rámci školního projektu zabývajícího se vizuální komunikací s veřejným prostředím. Pedagog obou studentů z Ateliéru multimédií FaVU Richard Fajnor o dílech studentů věděl, netušil ovšem, jak a kde své imitace použijí. Podle něj se Ateliér multimédií zabývá „multimediálními a akčními projevy, mezi které neoddělitelně patří i práce ve veřejném a s veřejným prostorem, a studenti se v ateliéru učí vlastní zodpovědnosti za používání mediálních strategií a různých mechanismů medializace uměleckých gest používaných při realizaci svých autorských záměrů.“ Právě

Richard Fajnor, kterého oba vyděšení studenti telefonicky informovali o neočekávaném vývoji situace, oznámil policii, kdo makety bomb na náměstí umístil. Státní zástupce u soudu argumentoval tím, že makety zmátly i pyrotechniky. Dodal také, že záchranáři i policisté, kteří na místě zasahovali, mohli chybět jinde, pokud by se stalo nějaké neštěstí. „Makety nejen vyděsily obyvatele Brna, zaměstnaly policii a vyžádaly si náklady na výjezd bezpečnostních složek, ale způsobily i další finanční škody. Prostory nálezu totiž byly dvě a půl hodiny uzavřeny a musel být zastaven i provoz firem v okolí,“ uvedl policejní mluvčí Mojmír Popp. Kromě majitele jednoho obchodu, který žádá asi 4000 Kč ušlého zisku, se však k trestnímu oznámení žádný podnikatel nepřipojil. Studenti již ovšem zaplatili 935 korun Hasičskému záchrannému sboru za zbytečný výjezd. I když studenti chtěli vyvolat veřejnou diskusi o terorismu, jeho metodách a reakcích lidí na jeho projevy, podařilo se jim spíše vzbudit polemiku o tom, zda šlo z jejich strany o výraz svobodné umělecké tvorby nebo o nezodpovědné jednání. K tomu, že šlo o nepovedenou recesi, se kloní další z pedagogů FaVU doc. Marian Palla. „Jde o nešťastný případ, spíše hloupý. Osobně se mi akce s maketami bomb nelíbila a princip uměleckých svobod bych raději dokazoval na něčem nápaditějším,“ uvedl známý brněnský umělec v rozhovoru pro MF Dnes. Naopak obhájce studentů JUDr. Jaromír Brož, který jménem svých klientů podal proti rozsudku odvolání, řekl: „Ustrašená společnost není svobodná. Provokativnost k umění patří, apelují na svobodu.“

mau

UDÁLOSTI

na VUT v Brně



Miss Academia 2005

Studuješ vysokou školu, jsi zajímavá, vtipná, máš dostatek odvahy a nápadů? Staň se nej... vysokoškolačkou, staň se Miss Academia 2005. Můžeš se přihlásit na adrese www.missacademia.cz. Letošní ročník je již devátým v řadě a čtvrtým celorepublikovým. Na rozdíl od jiných soutěží krásy porotci při tomto klání důkladně testují především intelekt a vtip soutěžících dívek.

Šestého dubna bude ve zlínském Velkém kině opět zvolena Miss Academia 2005, první a druhá vicemiss, dále Miss Press, kterou zvolí odborná novinářská porota, a Miss Online vzejde z hlasování na internetu. Pro vítězky jsou připraveny zajímavé ceny, jako je např. týdenní jazykový pobyt v Londýně, roční obutí od společnosti Baťa, elektronika, kosmetické přípravky a jiné. Dívky budou mít možnost navázat kontakty se zajímavými osobnostmi z oblasti showbyznysu a modelingu. Dostanou se do rukou profesionální kadeřnice a vizážistky a stráví několik nezapomenutelných dní ve Zlíně, spojených s bohatým doprovodným programem, o který se starají studenti Fakulty multi-mediálních komunikací.

Zajímavostí je, že mezi loňských 12 finalistek se také probojovala Jana Doleželová – současná Miss ČR. Loňská druhá vicemiss Eva Konopáčová po zisku titulu Miss Steel odcestovala o prázdninách na měsíc do Číny na mezinárodní soutěž Miss Intercontinental. Nemusíš se stát vítězkou, ale ty zážitky za to opravdu stojí. Pokud nemáš dostatek odvahy přihlásit sebe, můžeš přihlásit svou nejlepší kamarádku, spolužačku, sestru a jako její patriot budeš v případě jejího úspěchu také odměněna zajímavou cenou.

Jedinou podmínkou účasti je, že musíš být studentkou denní formy studia jakékoliv vysoké školy v ČR a nebát se zažít úžasnou atmosféru, která při slavnostním vyhlášení Miss Academia panuje. Pokud stále nejsi rozhodnutá, navštiv naše stránky www.missacademia.cz, kde najdeš informace a kontakty. Uzavěrka přihlášek je 30. ledna 2005.

Jiří Baroš

e-mail: baros@missacademia.com

telefon: +420 603 306 707

Elbrus nahoře, Elbrus dole

Vernisáž výstavy fotografií „Elbrus nahoře, Elbrus dole“ se pod záštitou děkana FCH VUT v Brně prof. Ing. Jaroslava Fialy, CSc., uskuteční 3. 2. 2005 v 15 hod. v prostorách Fakulty chemické. Cestopisná výstava je sestavena z fotografií z turisticky nejfrekventovanější oblasti centrálního Kavkazu – okolí hory Elbrus. Nádherné působivé scenerie vysokohorské přírody kontrastují se sociálně i technicky zaostalou civilizací obyvatel, kteří v této oblasti žijí. Výstava je proto rozdělena na dvě části. První je sestavena z barevných „kýčovitých“ obrazů z bezprostředního okolí masivu hory Elbrus a druhá představuje černobílé pohledy na život místních obyvatel stejnojmenné vesničky Elbrus v údolí Baksan. Autorem snímků je Ing. Jan Brada. Výstava potrvá do 30. června 2005.

(red)

Konta pomoci Asii

UNICEF

dary na pomoc dětem – Český výbor pro UNICEF
číslo účtu 11771177/0300, var. symbol 800

Člověk v tísni

sbírka SOS Srí Lanka
č. ú. 991 991 991/0300
variabilní symbol není třeba; konstantní symbol 0558

ADRA

č. ú. 85558555/0300, var. symbol 777,
dárčovskou SMS s textem DMS ASIE na č. 87777

Česká katolická charita

konto Charita pro postižené tsunami v Asii
č. ú. 369-369369369/0800
var. sym.: 1071 – Indie, 1151 – Indonésie, 1711 – Srí Lanka



Vánoční sportovní hry 2004

CESA VUT v Brně ve spolupráci s oddíly VSK VUT Brno pořádají každoročně vánoční soutěže pro studenty VUT v Brně. Turnaje v závěru semestru jsou vyústěním tréninkového úsilí studentů a pedagogické práce učitelů.

Rok od roku stoupá sportovní úroveň akcí i počet zúčastněných sportovců a přihlízejících diváků. Masové soutěže studentů jsou místem, kde si rekreační sportovci mohou poměřit svoje dovednosti a schopnosti s akademickými reprezentanty VUT v Brně, kde se mohou podílet i na organizačním zabezpečení jako moderátoři, rozhodčí, zapisovatelé a technické čty. Zkušenosti z účasti a přípravy sportovních akcí jsou pro řadu z nich prvními kontakty s oblastí práce s lidmi, s řídicí i organizační činností. To vše ve spojení s pohybem přispívá ke komplexnímu rozvoji jejich osobnosti.

Program „Vánočních sportovních her“ pro studenty v číslech:

Mikulášská AQUAVIVA 8. 12. – 104 plavců brněnské VŠ
Volejbal VŠ družstev 10.–11. 12. – 11 druž. (88 os.) mezinár., VŠ
Vánoční florbal 13. 12. – 17 druž. (102 os.) brněnské VŠ
Vánoční stolní tenis 13. 12. – 14 hráčů VUT v Brně



Vánoční badminton 13. 12. – 20 hráčů VUT v Brně
Vánoční basketbal 14. 12. – 11 druž. (70 os.) brněnské VŠ
Vánoční aerobik maraton 14. 12. – 35 cvičících VUT v Brně
Vánoční sálová kopaná 15. 12. – 32 druž. (192 os.) VUT v Brně
Vánoční INDOORCYCLING 15. 12. – 30 os. VUT v Brně
Vánoční INDOORTRIATLON 16. 12. – 16 os. VUT v Brně

Po Novém roce doplní statistiku sportovců ve vánočních soutěžích ještě turnaj ve squashi.

Pro zaměstnance byl do programu Vánočních her na pondělí 20. prosince 2004 zařazen turnaj v tenisu – čtyřhry.

RNDr. Hana Lepková, za CESA VUT v Brně

Jak na Nový rok...

Leden a únor jsou měsíce, ve kterých se většina z nás snaží intenzivně realizovat novoroční předsevzetí. Mezi ně velice často patří „udělat něco se svojí tělesnou schránkou“! Jeden ji chce ideálně vytvarovat, druhý chce ubrat přebytná kila, třetí zase potřebuje vykompenzovat stres z pracovního vypětí aktivním pohybem, čtvrtý hledá ve sportovní partě nové přátele...

Pro ty, co ještě na VUT v Brně s CESA a VSK VUT Brno nesportovali, i pro ty, co se nemohou pohybu na své škole nabážit, je připraven sportovní program od 3. ledna do 13. února 2005. V nabídce jsou formy aerobiku, tanec, posilování, rekonvalescenční a zdravotní cvičení, veslařské trenažéry, aerobní trénink,

indoorcycling, bojová umění, plavání, bouldering, skialpinismus a osm druhů míčových her. Nabídka aktivit pro zaměstnance VUT v Brně SPORTing je beze změn. Rozpis všech hodin je vyvěšen na www.cesa.vutbr.cz.

Nezapomeňte začátkem roku 2005 zavítat na sportoviště VUT v Brně, kde na vás čekají učitelé CESA a kvalifikovaní lektori VSK, kteří vás provedou prvními nástrahami pohybu po hektickém závěru roku 2004. I v království sportu platí: „Jak na Nový rok, tak po celý rok.“

RNDr. Hana Lepková, pedagogická sekce CESA VUT v Brně



Spolupráce mezi společnostmi E.ON a FEKT VUT v Brně

Rámcovou dohodu o budoucí spolupráci podepsali 9. prosince 2004 ředitel společnosti E.ON Bohemia, s.r.o., Peter Ficht a děkan FEKT VUT v Brně prof. Radimír Vrba. Společnosti skupiny E.ON v ČR od roku 2005 vystupují pod jednotnou značkou E.ON. Jsou právními nástupci společností Jihomoravská energetika, a.s., a Jihočeská energetika, a.s. Podepsaná dohoda předpokládá, že formy spolupráce budou postupně partnery konkretizovány. Ze strany FEKT je zájem především o možnost zadávání diplomových prací a praxe pro její studenty a doktorandy ve společnosti E.ON. O představách vedení této významné firmy přineseme více informací v příštím čísle Událostí, ve kterém otiskneme rozhovor s ředitelem Peterem Fichtem.

(red)



Dohodu o spolupráci podepsali ředitel Peter Ficht a děkan prof. Radimír Vrba.

Krátce:

Osmdesátiny prof. Milana Kratochvíla

U příležitosti 80. narozenin prof. Ing. Milana Kratochvíla, CSc. (20. 12. 1924) je třeba ocenit jeho nový způsob řešení logiko-matematických modelů organicko-chemických problémů – organickou syntézu na základě strukturního rozboru podporovanou počítačem. Ve vědecko-výzkumné práci se soustředil na studium reakcí a reaktivity kyslíkatých heterocyklických sloučenin ve spolupráci se zahraničními pracovišti. V roce 1994 byla panu profesoru udělena Zlatá medaile Masarykovy univerzity v Brně a v roce 1996 Zlatá medaile VUT v Brně.

(A.G.P.)

Den firem na FSI

Fakulta strojního inženýrství VUT v Brně uspořádala 8. prosince 2004 další, v pořadí již sedmý Den firem. Zúčastnili se ho zástupci 26 průmyslových podniků z celé České republiky, převážně se jednalo o firmy se zahraniční majetkovou účastí. V rámci firemních prezentací v aule Q nebo přímo u stánků jednotlivých

podniků měli možnost studenti FSI i dalších fakult VUT v Brně získat podrobné informace o možnostech svého budoucího profesionálního uplatnění. Mohli si tak utvořit konkrétní představu o požadavcích firem na jejich odbornou specializaci a také o podmínkách, ve kterých by pracovali. Získali také přehled o možnostech pracovních stáží nebo o nabídce zadávání diplomových prací v rámci spolupráce na firemních projektech.

(red)

Šachový turnaj

Výsledky IV. ročníku šachového turnaje „O pohár Fakulty chemické“:

1. Lahner Jakub, FAST
2. Bednář Jakub, FIT
3. Zahradníček Vít, FSI
4. Bartoň Jan, FEKT
5. Čábelka Rolf, FIT
6. Myšulka Jan, FCH

(red)

Vzpomínka k nedožitým osmdesátinám



Doc. Ing. Svatopluk Petrůj

* 12. 12. 1924 Bystřice pod Lopeníkem

† 29. 4. 2004 Brno

Dne 12. prosince 2004 by se dožil významného životního jubilea doc. Ing. Svatopluk Petrůj, osobnost, která se hluboko zapsala nejen do historie Fakulty stavební VUT v Brně, ale i do povědomí celé naší odborné stavební veřejnosti.

Doc. Ing. Svatopluk Petrůj se narodil 12. 12. 1924 v Bystřici pod Lopeníkem. Po ukončení základní a poté měšťanské školy absolvoval Učňovskou školu stavební v Uherském Brodě. Svoje první praktické zkušenosti získal dvouletým působením jako stavební praktikant u stavitelské firmy Cyrila Vlčka v Uherském Brodě. Střední odborné vzdělání získal na Vyšší průmyslové škole stavební v Brně a následně vystudoval Fakultu architektury a pozemního stavitelství na tehdejší Vysoké škole stavitelství v Brně. Svůj inženýrský diplom získal v roce 1955 a bezprostředně začal na této fakultě pedagogicky působit jako asistent na I. ústavu pozemního stavitelství.

Díky svým odborným i pedagogickým výsledkům byl od 1. května 1962 ještě jako odborný asistent na základě usnesení Vědecké rady jmenován rektorem VUT zatímním vedoucím Katedry pozemního stavitelství. Tuto funkci zastával do počátku roku 1964, kdy jej na dva roky vystřídal prof. Ing. arch. Jaroslav Turek. V té době se zintenzivnila jeho odborná spolupráce s doc. Ing. arch. Adolfem Erbenem, CSc., a společně začali vydávat několikadílná skripta stavitelství, která pak byla téměř dvacet let velice populární nejen mezi studenty, ale i u stavební veřejnosti. V květnu 1964 se stal zástupcem docenta pro obor pozemní stavitelství, docentem pro obor teorie a konstrukce pozemních staveb byl jmenován od 1. 9. 1968. V letech 1965–1970 zastával akademickou funkci proděkana fakulty.

Doc. Petrůj byl v té době velice odborně činným. Kromě perfektně připravených výukových přednášek vedl ateliéry, stál v čele týmů řešících státní výzkumné úkoly, působil jako konzultant, školitel i oponent kandidátských disertací, byl činný v soudně znalecké praxi, a to na celém území tehdejšího Československa. Spolupracoval rovněž na zpracovávání četných stavebních projektů.

Přesto byl 30. dubna 1972 „na základě schválení vyšších stranických orgánů“ z funkce vedoucího Katedry pozemního stavitelství tehdejším rektorem VUT odvolán. Ani tato nespravedlnost jej však neodradila od jeho odborné práce. Dlouhou dobu

prosazoval při navrhování budov uplatňování hledisek tepelné techniky, akustiky a denního osvětlení, což bylo v té době svým způsobem průkopnickým činem. Na Katedře pozemního stavitelství tehdejší Stavební fakulty VUT začal budovat základy stavebně-fyzikální laboratoře a stal se tak jedním z otců oboru, bez kterého si dnes navrhování a posuzování objektů pozemních staveb lze jen těžko představit.

Ve vědecko-pedagogické funkci docenta působil na Fakultě stavební VUT v Brně doc. Petrůj aktivně až do svého odchodu do penze koncem roku 1989. Ani potom ale nezůstal stranou odborného dění a cennými radami opíranými o svoje bohaté zkušenosti byl prospěšný nejen svým mladším kolegům z fakulty, ale i stavební praxi. Doc. Petrůj byl nejen velmi uznávaným odborníkem, ale i vlídným člověkem, příjemným kolegou a velmi trpělivým pedagogem. Úroveň jeho výuky mělo možnost za dobu 34 let jeho působení na fakultě poznat tisíce studentů, dnes již starších stavebních inženýrů, kteří jeho příkladný přístup kvalitního učitele mají v paměti dodnes.

Dne 29. 4. 2004 nás pan doc. Petrůj opustil, výsledky jeho odborné práce a jeho odkaz pozemnímu stavitelství však zůstanou živý v myslích a vzpomínkách tisíců stavebních inženýrů.

Doc. Ing. Ladislav Štěpánek, CSc.,
Ústav pozemního stavitelství FAST VUT v Brně

SUMMARY:

Doc. Ing. Svatopluk Petrůj, was a personality who played an important role in the history of the Faculty of Civil Engineering and is well remembered by the Czech community of civil engineers. 12th December 2004 marks the significant birthday that he never lived to see.

Vyhlášení nejlepších sportovců



V příjemném prostředí hotelu Kozák se ve čtvrtek 12. prosince 2004 uskutečnil již 10. sportovní ples VUT v Brně, který pořádalo Centrum sportovních aktivit VUT v Brně a Vysokoškolský sportovní klub VUT v Brně. Organizátory mile překvapila hojná účast, za poslední roky určitě rekordní. Není divu, vždyť pro nejlepší studentské sportovce byly připraveny hodnotné ceny od sponzorů plesu (Bikezone, GTS International, Hsport, Mach design, Newbalance, Redbull, Starobrnno, VSK VUT v Brně) a další ceny mohli získat i příchozí.

Slavnostní zahájení patřilo taneční valčíkové formaci s názvem „Chiao de la Luna“ v podání členů začátečnických tanečních kurzů CESA VUT v Brně (choreografie Alena Bystřická a Jindřich Vlášil). K tanci a poslechu hrála výborná kapela The Glass Onion Beatles Revival, přestávky byly vyplněny pestrou žánrovou škálou hudby od DJ Pavla Kleina.

Před vlastním vyhlášením nejlepších akademických sportovců (35 studentů), které oceňoval rektor VUT v Brně prof. Jan Vrbka, patřil parket exhibičnímu vystoupení Petra Mastného – druhého ze soutěže „Miss a Mr. Wellness 2004“, vystoupení oddílu sportovního aerobiku při VSK VUT v Brně a ukázkám standardního tance v podání Jany Kněřové a Jana Němce.

Nejlepší sportovci VUT v Brně za rok 2004

3. místa na ČAH 2004

BAAR Pavel, FSI (atletika – desetiboj); BERNAČÍK Stanislav, FAST (badminton); BRÍDL Lukáš, FEKT (plážový volejbal); DAŇKOVÁ Pavla, FAST (judo); HEINCLOVÁ Adéla, FAST (stolní tenis); JIRKA Michal, FEKT (orientační běh); KOČNAR Antonín, FEKT (judo); LÍPA Viktor, FSI (plážový volejbal); MEITNEROVÁ Jitka, FAST (judo); PINNEROVÁ Eliška, FP (stolní tenis); PROKOP Václav, FEKT (judo); ŘEHOŘ Martin, FSI (badminton); SOBOTKA Miroslav, FIT (sportovní lezení); STARÁ Zdenka, FCH (orientační běh); ŠVEJDA Jakub, FEKT (plavání s ploutvemi).

2. místa na ČAH 2004

BEZUNK Antonín, FSI (judo); DURNA Pavel, FSI (plavání); DURNA Petr, FSI (plavání); HRABOVSKÝ Petr, FAST (atle-

tika); MIKULENKA Peter, FSI (atletika); PETŘÍKOVÁ Irena, FAST (atletika).

1. místa na ČAH 2004

VĚCHET Stanislav, FSI (karate); ČERVENKA Jan, FAST (atletika); HANZL Jaroslav, FAST (karate); VLK Martin, FAST (sportovní gymnastika).

Největší úspěchy

ŠPLÍCHAL Tomáš, FEKT, badminton,
AM – 2. místo

ODEHNAL Martin, FEKT, veslování
ČAH 2004 – 2. místo (2xM, 1xM LV),
AM světa – 6. místo

KRÁL Michal, FP, kulturistika
1. místo Mistrovství ČR, 9. místo MS
KVAČEK Tomáš, FAST, sportovní aerobik
ME EUROTÝMŮ – 3. místo
MS 2005 ve sport. aerobiku – 7. místo

PETEREK Michal, FEKT, fitness
1. místo na MS juniorů 2004

SMOLA Michal, FEKT, orientační běh
AM světa – 1. místo klasická trať,

1. místo štafeta, 2. místo zkrácená trať
1. místo na Mistrovství ČR na zkrác. trati

DLABAJA Tomáš, FSI, orientační běh
Akad. mistrovství světa – 1. místo ve štafetách,
6. místo – individ. závod – na krátké trati,
8. místo – klasická trať,
Mistrovství ČR – 3. místo na klasické trati

KOTLAS Michal, FA, florbal

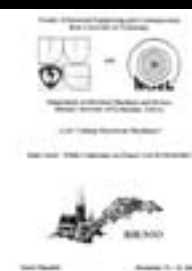
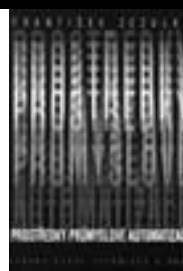
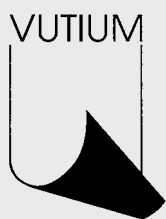
2. místo MS, reprezentant ČR

FILLA Michal, FSI, silniční motocykly
Mistrovství Evropy – 13. místo (nejlépe 4. v Německu),
Mistrovství ČR – celkové 2. místo

UŠELA Martin, FSI, autoslalom

1. místo Mistrovství ČR, M zóny – 1. místo

Nové učební texty a publikace



FA

Moderní sakrální stavby
Mezinárodní konference
Ed.: VAVERKA, Jiří
2004 – 1. vyd. – 98 s., ISBN 80-214-2791-4

FAST

PPK 2004
Pravděpodobnost porušování konstrukcí
Eds.: NOVÁK, Drahomír – VEJVODA, Stanislav
2004 – 1. vyd. – 333 s., ISBN 80-214-2718-3

Maltoviny – III. Odborná konference o vědě, výzkumu a aplikacích v oboru maltovin
Ed.: Fridrichová, Marcela
2004 – 1. vyd. – 275 s., ISBN 80-214-2806-6

FEKT

MATOUŠEK, Antonín
Ekologie v elektroenergetice
2004 – 1. vyd. – 94 s., ISBN 80-214-2538-5

BAXANT, Petr
Elektrické teplo a světlo
2004 – 1. vyd. – 190 s., ISBN 80-214-2761-2

„Low Voltage Electrical Machines“
Point Czech – Polish Conference on Project
GACR 102/03/0813
Eds.: BARTL, Josef – SIKORA, Luboš – VÍTEK, Ondřej
2004 – 1. vyd. – 167 s., ISBN 80-214-2632-2

EPVE 2004
Elektrické pohony a výkonová elektronika
Sborník příspěvků z celostátní konference
Eds.: SKALICKÝ, Jiří – FEILER, Zdeněk
2004 – 1. vyd. – 307 s., ISBN 80-214-2766-3

RAČEK, Jiří
Technická mechanika
2004 – 3. vyd. – 185 s., ISBN 80-214-2773-6

FSI

Sborník dílčích výstupů řešení výzkumného záměru MSM 262 100003 „Rozvoj progresivních vysoce přesných strojírenských technologií“
Ed.: Prokop, Jaroslav
2004 – 1. vyd. – 469 s., ISBN 80-214-2786-8

ACSA

Současná úloha a postavení studentů na vysokých školách 2003
Role studenta v občanské společnosti
Red.: Špirudová-Matějková, Nad'a – Francáková, Věra – Jacíková, Adéla – Švec, Jaroslav
2004 – 1. vyd. – 179 s., ISBN 80-214-2586-5

Nakladatelství VUTIAM

DVOŘÁK, Václav
Architektura a programování paralelních systémů
2004 – 1. vyd. – 165 s., ISBN 80-214-2608-X

ZEZULKA, František
Prostředky průmyslové automatizace
2004 – 1. vyd. – 176 s., ISBN 80-214-2610-1

Vědecké spisy VUT v Brně

Edice PhD Thesis
ŠANDERA, Josef
Design and Reliability of the Connection in 3D Electronic Systems
2004 – sv. 275 – 32 s., ISBN 80-214-2796-5

ORSÁG, Filip
Biometric Security Systems Speaker Recognition Technology
2004 – sv. 276 – 32 s., ISBN 80-214-2771-X

BURGET, Radek
Information Extraction from HTML Documents Based on Logical Document Structure
2004 – sv. 277 – 29 s., ISBN 80-214-2782-5

ŘEZÁČ, David

Stiff Systems of Differential Equations and Modern Taylor Series Method
2004 – sv. 278 – 30 s., ISBN 80-214-2783-3

KOČÍ, Radek

Metody a nástroje pro implementaci otevřených simulačních systémů
2004 – sv. 280 – 27 s., ISBN 80-214-2798-1

SLOVÁČEK, Josef

Společenské proměny a jejich dopad na stavby pro základní školství
2004 – sv. 282 – 31 s., ISBN 80-214-2801-5

PAŽOUTOVÁ, Kateřina

České výtvarné umění a architektura 60. let 20. století
2004 – sv. 283 – 29 s., ISBN 80-214-2807-4

STRNADEL, Josef

Analýza a zlepšení testovatelnosti číslicového obvodu na úrovni meziregistrových přenosů
2004 – sv. 286 – 31 s., ISBN 80-214-2800-7

CÍDL, Jiří

Matematický model parní turbíny s potlačeným vakuem
2004 – sv. 287 – 32 s., ISBN 80-214-2808-2

KULA, Daniel

Optimum Subband Coding of Cyclostationary Signals with Maximally Decimated Filter Banks
2004 – sv. 288 – 36 s., ISBN 80-214-2809-0

Edice Habilitační a inaugurační spisy

PELČÁK, Petr
Místo jako určující prvek architektury
Výklad významu místa pro vlastní tvorbu
2004 – sv. 150 – 44 s., ISBN 80-214-2794-9

Summaries:

(p. 11)

The three-pilot crew of a Zlín Z-43Z airplane have returned to Brno from a trip to Africa undertaken as part of an Air Solidarité humanitarian project. The humanitarian flight to the African continent was organized by Actions de Solidarité Internationale, a French organization.

(p. 20)

As foreseen in its mission statement, in 2004, BUT provided internal courses for its staff. Next to language courses and several other courses whose duration ranges from several days to the entire academic year, complementary pedagogical study for teachers was launched in March.

(p. 21)

Each academic year, the dean of the Faculty of Architecture announces a Bohuslav Fuchs Competition to commemorate the events of 17th November. According to a competition preamble, "thought-provoking student projects with major technical and economic contributions are collected and assessed."



Vánoční koncert

Pěvecký sbor VOX IUVENALIS připravil pro své posluchače tradiční Vánoční koncert. Uskutečnil se v pátek 17. prosince 2004 ve dvoraně Centra VUT na Antonínské 1 s programem:

Z. Kodály: Veni, veni Emmanuel

B. Britten: A Ceremony of Carols

F. Poulenc: 4 MOTETS pour le temps de Noël

České vánoční písně a koledy

Pěvecký sbor VUT v Brně VOX IUVENALIS uspořádal v roce 2004 sedmnáct celovečerních koncertů, což je maximum v jeho jedenáctileté historii. Za nejdůležitější lze podle dirigenta Jana Ocetka považovat nastudování jednoho z nejtěžších barokních děl – Handelova Mesiáše, který byl proveden premiérově na festivalu v Lomnici nad Popelkou v srpnu loňského roku, a dále repríza tohoto koncertu v brněnském Besedním domě 8. prosince. Sbor se v říjnu zúčastnil mezinárodní sborové soutěže v Holandském Veldhovu, odkud si přivezl 1. cenu. V rámci tohoto zájezdu také vystoupil na koncertě společně s jedním z nejlepších studentských orchestrů v Evropě – Utrechts koncert – s nastudováním Janáčkovy folklorního baletu Rákós Rákóczy. Sbor také připravil nahrávku svého nového CD, která se bude realizovat v březnu letošního roku. Bude se jednat o sborové skladby českých autorů 20. století, jimž byl předlohou český lidový nebo básnický text.

(red)





Z Brna na pomoc Africe na palubě letadla Zlín

